

2001

2001. gada 20. janvāris

(Lūgšanu nedēļa par kristiešu vienotību.)

Kungs, kādēļ Tu esi darījis tik daudzus aklus pret Taviem darbiem? Vai tas ir tādēļ, ka viņi stūrgalvīgi atsakās nožēlot grēkus un izlīdzināties? Māci mani un pasaki man, kāda ir Tava Griba...

ak, Mans bērns ... Mana Griba ir tāda, lai tu ar mīlestību strādātu Mana Gara gaismā! šodien Mans Gars daudz spēcīgāk nekā jebkad agrāk aicina Manus ganus uz savstarpēju samierināšanos; lai ikviens gans caurskata savu ceļu; „gans, pārdomā par mīlestību, kādu Mans Tēvs, Es un Svētais Gars izlejam pār tevi katru dzīves brīdi ...”

ak, meitiņ, nedomā, ka Es neizprotu, ko no tevis prasa misija, kuru Es tev esmu uzticējis; apvienot Manu Namu nav viegls uzdevums, nemaz jau nerunājot par tā atdzīvināšanu! tomēr esi drosmīga, jo tu neesi viena; Es esmu ar tevi; neļauj laupīt sev drosmi tiem, kuri tevī nesaskata Manu plānu; Es esmu atņēmis redzi tiem, kuri sakās redzam, un devis spēju redzēt tiem, kuri līdz šim neredzēja; esi vienotības paraugs pārējai pasaulei un caur tevis nestajiem upuriem radi samierināšanos brāļu starpā; Sātans ir nolēmis karot pret Manu Baznīcu un ar varmācību viņš uzbrūk tam, ko Es esmu atpircis ar Savām Asinīm; viņš patur Manu Baznīcu sašķeltībā un nolād ikvienu uzticamu sirdi, kura atklāti atzīst Patiesību un Manu Likumu;

daudzi no tiem, kuri pieder Baznīcai, šodien ir kļuvuši par tās izlaupītājiem; jūs to izlaupāt, atteikdamies atzīt Manas Miesas klātesamību Euharistijā un nepiedaloties Manā Dievišķajā Noslēpumā tādā veidā, kā Es to patiesi esmu iedibinājis; jūs aplaupāt Manu Namu, kad jūs nenovērtējat Manas Dievišķības varenību un Manas Klātbūtnes realitāti Euharistijā; jūs izlaupāt Manu Namu arī dažādos citos veidos; Raksti nekad nemelo un tie nevar tikt noliegti, bet jūs dažas Rakstu daļas noraidāt un šādā veidā tos izlaupāt; lai bagātinātu Savu Baznīcu, Es esmu tai devis apustuļus, Es esmu izaudzinājis un devis tai praviešus un mācītājus, Es esmu devis brīnumus, dziedināšanas dāvanu un arī dažādām citas dāvanas; tomēr jūs izlaupāt Manu Namu, jūs to izlaupāt šodien;

Manas Acis ir pārāk šķīstas, lai noskatītos šajā dumpī, tādēļ neesiet pārsteigti, ka Es jūs aicinu; neesiet pārsteigti, kad Es Savā bezgalīgajā Labvēlībā un Žēlsirdībā nonāku līdz pat tevīm, radība, lai ieskatītos jūsu sirds logā; neesiet pārsteigti, ka, par spīti jūsu apbrīnojamajam grēcīgumam, Es jūs bez jebkādiem nopelniem aicinu pie bagātīgi klāta mielasta galda, un Es nāku ķēnišķīgā dāsnumā un majestātē, lai ietēptu jūs Sevī, lai tad, kad Mani eņģeļi ievēdīs jūs mūžīgajā Debesu priekā un Mūsu Pagalmos, tur jūs tiktu atzīti par miesu no Manas Miesas un par kaulu no Mana Kaula; tajā brīdī tiks pasludināts Spriedums;

„saskaņā ar dzīvi, ko šī dvēsele dzīvoja virs zemes, tā ir cienīga saņemt līgavas pūru, jo tā pati ir bijusi uzticama Līgavai;¹ šī dvēsele, neskatoties uz visiem pārbaudījumiem, kurus Es tai sūtīju, un kuri to mētāja kā kuģi vētras laikā, pielipa Man un palika Man cieši pieķērusies tāpat kā austere, kura ir pielipusi klintij; šādā veidā būdama vienota ar Līgavu² un arī ar Mani, Līgavaini,³ tā bija līdzdalīga Manā Dievišķībā; vienotība ar Manu Garu to kristalizēja, pārveidojot Dieva līdzībā,⁴ un, līdzīgi saulei, tās stari viņu izgaismoja, jo Es tās iekšienē piederēju viņai; Manu dievišķoto dēlu un meitu godība šeit, Debesīs, tagad pieder arī viņai – tas ir pūrs, ko

¹ Baznīcai, Kura arī ir Kristus Līgava.

² Baznīcu.

³ Jēzu Kristu.

⁴ Caur līdzdalību Dieva dzīvē tā ir tikusi dievišķota.

Mana līgava saņems no paša Līgavaiņa; Viņš ir Līgavas Pūrs ... nāc, nāc un dalies Debesu priekā un Pašā Dievā mūžīgi mūžam!”

ak, paaudze, ja vien tu zinātu, cik bieži Es esmu stiepis tev pretim Savu Ķēniņa Zizli ... cik ļoti Es ilgojos pateikt ikvienai dvēselei: „nāc, mīlotā, un uzkāp uz ceļa, kas tevi aizvedīs uz tavām paliekošajām Mājām, vienīgo un patieso mājokli un īsto Atdusas vietu tavai dvēselei; ienāc Manas Sirds laulību istabā; Es tevi aicinu iet pat tikumu ceļu, kurš ved pie Manis; kā maigs Līgavainis Es greznošu tavu dvēseli ar Saviem dārgumiem, bet pāri visam – ar Savu Dievišķību; Es tevi izgreznošu kā karalieni¹ – tevi majestātiski pārklās Mans Vārds un pati Mana Klātbūtne; Es tavu dvēseli pārveidošu dzīvā altārī, nebeidzamā himnā Man, tavam Dievam; Es, visvarenais Karalis, kas stāvu pāri visam dabiskajam, sajaukšos ar tavu dvēseli tā, ka Es un tu, mēs kļūsim viens;

saviem pašas spēkiem tu neko nespēj, un tieši tādēļ Mana Klātbūtne, vistīrākā Gaismā ir absolūti nepieciešama, lai žēlastībā tiktu izgaismota visa tava miesa; tāpat kā Es atklājos Saviem eņģeļiem, tāpat caur šo gaismu Es atklāšos tev – un tikai tad tu spēsi pateikt:

„Es redzu ...”

tad Es darīšu tev zināmu Pats Sevi; Es sarunāšos ar tevi, bet tu – ar Mani; Dievs, Kurš Savā būtībā ir Trīsvienība, nolieksies līdz pat tevīm, lai sarunātos ar to, kuru ir pārradījis un kura caur žēlastību ir kļuvusi par no Manis dzimušo dievu, par Manas Valstības atjaunoto mantinieci; ja tu, kas esi tik vāja un tik pakļauta samaitātībai, uzlūkojot savu nožēlojamo dvēseli, patiesi atgriezīsies, Es tevi varu darīt līdzīgu Savam Pilnīgajam Attēlam;”

Mans Darbs un Manas ieceres, kas ir jūsu tik grēcīgā laikmeta spožums un krāšņums, ir paredzēti, lai ievestu visas dvēseles Manā Visvētākajā Sirdī; un tad šajā Sirdī dvēselēm atklāsies visa Mana Godība, un visa cilvēce reizē to ieraudzīs; jā, patiešām, Mans nodoms ir, lai jūs visi sekotu Manas Godības pēdās; kopš tā brīža Es būšu jūsu daļa, jūsu iepriecinājums, jūsu Līgavainis, kurš ir tērpies Savā Godībā; un, kā līgavainis, kurš priecājas par savu līgavu, mūsu laulībās Es tev čukstēšu ausī:

„tagad nāc un svētī visu lietu Kungu, vareno darbu Radītājs ir visur; pienāc Man pavisam tuvu, jo Es esmu tavs sargs un tavs atbalsts; Mana mīlošā līgava, kura esi piekritusi klausīties Manī – priecājies Manī, savā Kungā; atļauj Man palikt tavā sirdī kā sajauktu smaržu vīrakam, un lai Mani Vārdi tavā mutē² garšo tikpat saldi kā medus; lai šie Vārdi, Mana mīlotā, skan tavās ausīs kā mūzika;”

tad Es tev atklāšu dārgumus, kurus biju glabājis tavai paaudzei – Es tev uzdāvināšu Savas Žēlsirdības dārgumu, Es tev mācīšu saprast, ka Vārdi no Manas Mutes izplūst, pateicoties Manai Žēlsirdībai; Mani Vārdi augšāmceļ garīgi mirušos, Es pārveidoju atkritušo, dziedīnu slimo un atbrīvoju gūstekņus; Mana Mute līdzinās asam zobenam; Savā Žēlsirdībā Es ar Savu Vārdu audzinu praviešus, kuri neliks mierā tos, kuri dzīvo tumsībā, bet mierinās Manus ļaudis; Savā Žēlsirdībā Es atveru aklo acis, Es paceļu tos, kuri guļ pīšļos, lai viņi uzlūkotu Gaismu; un visiem tiem, kuri ir paļāvušies paši uz saviem spēkiem, Es Savā Žēlsirdībā atklāju Savu Godību un Majestāti, lai viņu sirdis pievērstos Man, savam Dievam;

šinīs žēlastības dienās Mana Žēlsirdība ir viens no lielākajiem Manas Sirds dārgumiem, kuru Es esmu glabājis jūsu laikiem; Es nekad neesmu pārstājis izliet pār jums Savu Žēlsirdību, tomēr jūsu laikos, kuri ir tik ļauni, Es daudz vairāk nekā jebkad agrāk parādu līdzjūtību tiem, kuri ir nogāzti putekļos, un kuru miesas ir piespiedis pie

¹ Kad Kristus uzrunā dvēseles, Viņš vēršas pie tām sieviešu dzimtē. Šis skaidrojums attiecas arī uz Kristus lietoto terminu „karaliene”.

² Tā ir metafora – cilvēks var „ēst” Dieva Vārdu.

zemes grēka smagums; tavas sirds tuksnēs Es esmu iesējis Debesu sēklas, lai ikviens varētu ieraudzīt un iepazīt Manas Žēlsirdības lielumu;

vai Es arī neesmu sacījis, ka pēdējās dienās Mans Gars tiks izliets par visu cilvēci, lai arī cik samaitāta tā būtu? tāda ir Manas žēlastības bagātība ... šodien Es jūs atkal žēlastībā pieceļu; Savā Žēlsirdībā Es izleju pār tevi Savas žēlastības, lai palīdzētu tev saprast, kurš ir Tas, kas dāvā brīvību, un kurš ir Dzīvības Devējs; Es vēlos, lai tu ieraudzītu, kādas godības bagātības tevi sagaida;

tavā laikmetā ir vairāk mirušo, nevis dzīvo, viņi ir miruši savu grēku, bezdievības un vienaldzības dēļ pret Mani; kopš brīža, kad ir tikusi radīta pasaule, Es nekad neesmu mitējis atklāt Savu mūžīgo spēku un dievišķību; Es varu tikt atpazīts visā, kas no neesamības ir ienācis esamībā; tomēr Es spēju mājot pat tavā miesīgajā esamībā un spēju to ievest dzīvībā – tu esi tikusi piecelta, pateicoties žēlastībai; vai Man vienmēr būtu jānoskatās Savās radībās, kuras savu dumpīgo darbu dēļ dodas pretim nāvei? vai lai Es neparādītu tām Savu Žēlsirdību?

Man līdzī nāk lielas bagātības, paliekami dārgumi, kas bagātina visus, kuri tuvojas Man ar nožēlas pilnu sirdi; mūsu laulībās Es vēlos tev dāvināt zināšanu dārgumu par to, kā Mani iemantot; Es vēlos, lai tu iegūtu Trīsvienīgā Dieva Pazīšanu un Izpratni; vai neesi dzirdējusi, ka nams tiek uzcelts, vienīgi pateicoties Svētajai Gudrībai, un ar sapratni tas tiek nostiprināts; zināšanas piepilda šī nama krātuves ar visa veida bagātībām, retiem dievišķas vērtības dārgumiem, pēc kuriem tik ļoti ir kārojuši visu laiku gudrie?

citiem vārdiem sakot – pazīstot Mani, tava dvēsele un prāts piepildās ar Manu pārdabisko Gaismu un Manu Godību; tava dvēsele ir Manas Dievišķības un Manis Paša piepildīta; tad un tikai tad tava dvēsele spēs pakļauties Manai disciplīnai un tavas ausis atvērsies pamācībām, iemantojot Patiesību un to lolojot kā dārgumu; Mani iemīļotie, pat jūsu daba var tikt pārveidota Manā Dievišķībā; visus jūsu nodomus virzīs Mans Svētais Gars, kurš nepaguris ir attīrījis jūs no sārņiem, tas apveltīs jūs garu ar Manu Garu, bet caur Viņu ar Ķēnišķīgo Bagātību – Manu Valdīšanu;

tu jautāsi: „ko nozīmē saprast Dievu?” Manis izpratne ir visas Gudrības sākums; saprast Mani nozīmē atzīt Mani par savu Dievu un būties Mani; Mani būties ir izvairīties no visa ļauna;

tas ir tāpat kā ieraudzīt Mani ar savām garīgajām acīm, vēl dzīvojot šeit, virs zemes; ir ļoti būtiski, lai ikviens nobaudītu Manu Klātbūtni vēl šeit, virs zemes; katrai dvēselei ir ļoti svarīgi meklēt šo redzējumu;¹ ja tava dvēsele nav bijusi spējīga sasniegt Manus augstumus,² tad tai ir neatlaidīgi jācīnās, lai paceltu savu garu caur kontemplāciju; kā citādi lai jūs iepazītu savu Dievu? kā gan jūs, ja neesat Mani redzējuši, varēsiet būt Mani dēli un meitas, ietērpti Manā trīskārt Svētajā Gaismā?

ja Es spēju saplūst ar tavu dvēseli, tad tas nozīmē, ka Es neesmu nepieejams un neaizsniedzams; Es savienojos ar tevi, un mēs kļūstam viens; tad, kad esam savienojusies, Es daru Sevi tev zināmu, lai tev atgādinātu par tavu mantojumu; majestātiski un krāšņi Es ievēdu tavu dvēseli Savos dziļumos, lai atklātos tev ar ķēnišķīgu dāsnumu; tu esi lasījusi, ka Dieva dziļumi var tikt izzināti vienīgi Garā, Kurš izdibina garīgas lietas; Raksti saka:

„miesīgais cilvēks nesatver to, kas nāk no Dieva Gara, jo tas viņam ir ģeķība, un viņš nespēj to saprast, jo tas ir garīgi apspriežams; garīgais cilvēks izdibina visas lietas, bet viņu pašu neviens neizdibina; jo, kas ir atzinis Kunga prātu, lai Viņam varētu dotu padomu?”³

¹ Dieva redzējumu.

² T.i. – Kungu pašu.

³ 1 Kor 2, 14 – 16.

Manis pazīšanas un izpratnes dārgums ir nemitīgas Debesis zemes virsū; tas dāvā spēju vadīt šīs zemes lietas ar laipnību, taisnībā un vienotībā; saņēmuši žēlastībā šo dārgumu caur Svēto Garu, jūs zināsi, kāda ir Mana Griba attiecībā uz jums; Mēs reiz teicām:¹ „ja kāds grib lielīties, lai lielās ar savu atziņu, ka viņš Mani pazīst ...” šis dārgums ir neizsakāmi vērtīgāks par pērlēm; ak, un tad nāk intimitātes dārgums – tuvība ar Mani; uguns liesmas, kas kvēlos no tavas sirds, būs pirmās zīmes, kuras liecinās par dedzīgo mīlestību, kuru rada tuvība ar Mani; ilgstošas slāpes pēc Manis, tava Dieva, nemitīga Manis meklēšana ir tās tuvības ar Mani rītausma, kādu Es ar ilgošanos sagaidu no katras dvēseles; Es vēlos, lai katrs var nākt un baudīt Manu Saldumu; ar visu savu dvēseli jūs ienāksiet Debesu iepriecinājumā un dziedāsi Manu eņģeļu dziesmas par godu Manai Žēlsirdībai, kādu Es izleju pār jums; kā Dāvids, degdams mīlestībā uz Mani, reiz sauca uz Mani, tā arī tu vari saukt uz Mani ar viņa vārdiem:

„Dievs, mans Dievs Tu esi, es meklēju Tevi; mana dvēsele slāpst pēc Tevis, mana miesa ilgojas pēc Tevis ... es esmu kā izkaltusi sausa zeme bez ūdens, es ilgojos ieraudzīt Tevi; savā gultā es atceros Tevi, es domāju par Tevi visu nakti, mana dvēsele ir Tev cieši pieķērusies ...² lai arī esmu jauns,³ Tu man esi devis dziļāku izpratni nekā vecajiem,⁴ jo es ievēroju Tavas dievišķās pamācības; ak, cik brīnišķīgi ir būt sadraudzībā ar Tevi, mans maigais Dievs; Tava Klātbūtne, tik ļoti dziļi savijusies ar manu dvēseli, mani iepriecina un ir saldāka par medu; Tava smarža piepilda visu pasauli un apreibina manu dvēseli, vienlaikus stiprinot visu manu esamību;”

pamodies tu atklāsi, ka Es esmu tavs Iemīļotais, tavas Debesis un tava Paradīze, un, ka Manī tu vari dzīvot; Manā Gaismā tu atklāsi, ka Es tavā dvēselē esmu licis Savus cildenos Darbus, un tu slavēsi Manu Svēto Vārdu; tu atklāsi, ka Mans Skatiens ir tev pievērsts kā magnēts, un Es priecāšos, raudzīdamies tevī, jo redzēšu tevī Sevis Paša attēlu, tevī Es skatīšos uz Sevi ... tādēļ neesi pārsteigts, kad Es nākšu pie tevis un tev sacīšu:

„tagad Es esmu Valdnieks tevī, un Man nav citas vēlmes kā tevī ieraudzīt Pašam Sevi; Mana Klātbūtne tevī aizdedzina tevī ilgas un slāpes pēc Manis, kuras kvēlo kā liesma; ikviena ilgu pilnā nopūta Man būs kā smaržīga rožu buķete – tā remdēs sāpes, kuras Mums⁵ ir nodarījuši cilvēki;”

Es esmu Pilnīgs un Es vēlos, lai arī tu būtu tāds pats; vai neesi lasījis: „kāds ir valdnieks, tādi būs arī viņa pilsētas iedzīvotāji ...”⁶

tad Es, izdziedādams tev ticības un taisnīguma himnu, parādīšu tev tos, kuri apdzīvo Debesis; Es sapulcināšu visus Debesu svētos, Es sapulcināšu visu Debesu Galmu un atklāšu viņiem Savu majestāti un valdīšanu tevī; Es tiem atklāšu, kā esmu darījis tevi par ķēnišķīgu diadēmu, ar kuru izrotāt Savu Galvu, par jūsu laiku ķēnišķīgo brīnumu; visiem taviem rotājumiem būs dievišķa izcelsme, jo tie būs Manis dāvāti; tava agrākā verdzība taps par brīvību Manī;

šodien Es noraugos lejup no Debesīm, lai saskaitītu, kuri ir sirdī šķīsti:

- ko lai Es saku? vai Mans Upuris bija veltīgs? Mans Gars ir salauzts ... Es upurēju sevi par jums, lai atbrīvotu jūs no grēcīguma un šķīstītu cilvēkus, lai tie kļūtu par Manu Īpašumu, un lai viņiem nebūtu citu mērķu kā vien darīt labu;

¹ Jer 9, 23

² Citāti no 63. psalma.

³ Nesen atdzimis Svētajā Garā.

⁴ Zinošajiem, mācītajiem.

⁵ Vissvētākajai Trīsvienībai.

⁶ Sir 10, 2.

Es esmu darījis visu, lai jūs varētu tikt taisnoti žēlastībā un kļūtu par Manas Valstības mantiniekiem; Es jums visiem lielā līdzjūtībā esmu mācījis Savu Likumu, atjaunodams jūs Savā Žēlastības Garā, Es esmu pat daudzkārt un dažādos veidos atkārtojis jau sacīto; tagad Es jūs mācu, dodams jums padomus Svētās Gudrības garā; šī nav jauna mācība, šī ir tā pati Līgavas¹ mācība, uz kuru jūs varat paļauties; jūs visi piederat Manam Namam, jo Es Savu Namu esmu atpircis Pats ar Savām Asinīm; ikviena Manu Asiņu lāse ir izlieta par ikvienu ... jūs esat Mans Nams² ... meitiņ, sākumā³ tu Man lūdzi, lai Es pateiktu, kāda ir Mana Griba; Es jums visiem saku, ka vēlos, lai jūs mīlestībā strādātu Mana Gara Gaismā, un lai jūs visi būtu viens; ic;

(Šis iepriekšējais vēstījums netika nodiktēts vienā dienā. Tas aizsākās 20. janvārī un turpinājās vairākas nedēļas un pat vēl nākamajos mēnešos, jo man daudz laika nācās pavadīt izbraukumos.)

2001. gada marts – aprīlis.

Kungs, Raksti saka, ka Tu teici:

„Man vēl ir daudz kas jums sakāms, bet jūs pagaidām to nespējat panest. Kad atnāks Viņš, Patiesības Gars, Tas jūs ievēdīs pilnīgā Patiesībā.”

Ir zināms, ka nav pareizi runāt par to, ka Atklāsme jau ir noslēgusies, un izturēties pret to kā sentenču sakopojumu. Tu esi dzīvs un darbīgs, un Tu turpināsi atklāt Sevi Svētajā Garā, Tu nekad neesi pārtraucis to darīt. Kristu, Tu esi pilnīga un pabeigta Tēva atklāsme, tomēr tas vēl nenozīmē, ka Tu būtu mums pateicis savu Pēdējo vārdu. miers, Mans bērns, Svētais Patiesības Gars nekad nemitēsies liecināt;

Es atkal teikšu: „laimīgi ir sirds šķīstie, jo viņi Dievu redzēs;” Es dodu redzi tiem, kuri neredz, bet Es neļauju gudrajiem un mācītajiem ieiet pa zināšanu durvīm; cilvēks, kurš ieiet pa šīm durvīm, saņem Gaismu un visu Manu izteikumu⁴ izpratni, reizē iegūdam arī Manas Klātbūtnes atzīšanu ... bet cilvēks, kurš pagodinās vienīgi pats savā godībā, paliek ārpus šīm durvīm;⁵ viņš paliek tumsībā; miesa ir miesa, un tai ir miesīgs skatījums, bet, kurš ir atdzimis no Gara, tam tiks dota redze, un viņš redzēs Dievu;

Manas Dvēseles ziedu vija, ļauj Man vēl vairāk ieplūst tevī; pacel savas acis uz Mani un atdod gan sevi, gan visu, kas tev pieder, Manai Gribai; pieaudz dedzībā; neklausies tajos, kuri tevi vajā, kuri pastumj malā Manis tev doto žēlastību, sakot: „tai nav nekādas vērtības;” paaudze, Dievišķība ir nostājusies tavā priekšā, Pavasaris ir noliecies līdz tevīm, lai aizsniegtu tevi tavā tumsā un nomāktībā; paaudze, nevainanā un negaudies vairs, jo Es tevi aicinu rast patvērumu Manī;

tādēļ nāc! Es tavā tumsībā esmu aizdedzinājis atklāsmes gaismu – Es vēlos atdzīvināt ne vien tavu cerību, bet arī tavu ticību un mīlestību; Es esmu nolēmis glābt, un neviens Mani nespēs apturēt; jūs dzīvojat Žēlsirdības laikmetā, tādēļ Es sūtu Savu Vārdu uz zemi – tā ir atklāsmes gaisma, kas aklajiem atgriež redzi; vai neesat dzirdējuši, cik maigs un žēlsirdīgs ir Dievs, lēns dusmoties, uzticamas mīlestības pilns, Kurš apskauj visas radības?

paaudze, Es esmu atklājis tavai dvēselei varenas lietas, tomēr visvarenākā no tām ir Manis Paša atklāsme; Mani biežie un dievišķie apmeklējumi ir dāvana, kuros jūsu Karalis atklāj Savu uzticamo Mīlestību; zeme, pagodini un slavē Savu Dievu, Kurš tevi glābj! Debesis teic Manu Godību, jā, viss Debesu jums pauž Manus darbus!

¹ Baznīcas.

² Ebr 3, 6.

³ Šī vēstījuma sākumā.

⁴ Svēto Rakstu.

⁵ Piemēram, farizeji.

slavējiet Mani par tām brīnišķīgajām zināšanām, ar kurām Es jūs apveltu jūsu grēcīgajos laikos, kad ticība Trīsvienīgajam Dievam ir gandrīz izzudusi, bet mīlestība uz Dievu un tuvāko ir atsalusi;

jā, neskatoties ne uz ko, Mans Svētais Gars nekad nemitēsies izliet pār jums Savu Mīlestību, un Mēs nekad neesam atteikušies jums atdot Sevi; Es ar prieku un atklāti esmu radījis jums visiem Savas dāvanas un dārgumu; drebošām Lūpām un aizkustinājuma pilns Es daru zināmu Savu Svētīgumu, atļaujot jums ieskatīties Manas Sirds dzīlēs un parādot visus tos brīnišķos dārgumus, kuri ir tikuši glabāti šim tik ļaunajam un dumpīgajam laikmetam;

uzlūkojiet Manas bagātības, uzlūkojiet Manas Godības Gaismu, jo tā ir pārāka par visu teoloģiju; tagad Es vēlos izgaismot dažus no Saviem izteikumiem attiecībā uz Manas Vissvētākās Sirds bagātībām, lai tava dvēsele vēl vairāk ieietu Gudrības dzīlēs un Manis pazīšanā; tādēļ, meitiņ, Es tevi lūgšu, lai tu atver sava prāta acis un uzņem sevī visu to gaismu, ko liešu tevī, lai Es varu tev nodot Savas zināšanas;

dažiem var šķist, ka Es atkārtojos, tomēr Mana pedagoģija ir nevainojama un tā ir vislabākā jūsu dvēselei; Es jums dāvāšu žēlastību saprast varonību, kas piemīt Maniem dārgumiem; atcerieties, ka viens no viscēlākajiem un nenovērtējamākajiem dārgumiem ir jūsu trīskārt Svētā Dieva Pazīšana – tajā jūs iegūstat īpaši tuvu draudzību ar Dievu un iemantojat Viņu Pašu;

vēl kāds no Maniem dārgumiem ir Tikumu Ceļa dārgums; Tikumu Ceļu ir izklājis Mans Tēvs, tas ir pārklāts ar safīriem un ir brīnišķīga ieeja Debesīs; jūsu sirdīm ir jābūt nevainojamām attiecībā uz Manu Dievišķo Gribu, un tad jūs varēsiet ieiet Debesīs un brīvi staigāsiēt Manos Ķēnišķīgajos Pagalmos starp eņģeļiem un svētajiem, tiekot uzskatīti par vienu no viņiem; šis Ceļš ir sasniedzams ikvienam, un jums pašiem ir jāizdara izvēle, vai vēlaties iet pa Ceļu, kurš ved pretim Dzīvībai; ja jūs nolemjat piederēt Man un uzejat uz Tikumu Ceļa, tad tajā pašā mirklī jūsu vaigs atmirdzēs gaismā, bet Ceļa beigās Es jūs gaidīšu, lai uzliktu jums galvā nekad nevīstošu rožu pumpuru vainagu, un jūs slavēsiet Manu trīskārt Svēto Vārdu;

nāciet pie Manis un nesakiet, ka nepazīstat Dieva noslēpumus; nesakiet, ka jums nav cerību saņemt svētuma balvu, jo Es jūs esmu radījis nemirstībai un svētumam; Es jūs esmu radījis, lai jūs valdītu kopā ar Mani, vēl dzīvodami šeit, uz zemes; ja vien jūs saņemat Tikumu ceļa dārgumu, Es jūs varu dievišķot; svētīgs ir tas, kurš saņem šo dārgumu un to lieto;

iedami pa šiem safīriem, jūs savās sirdīs liksiet pieaugt cerībai, jo jūsu pūles nebūs bijušas veltīgas; jūsu sasniegumi palīdzēs jums svētdares ceļā, tie nesīs augļus Manai Godībai un Manam Tronim; jūs vairs nenomaldīsieties no Patiesības Ceļa, jo Es būšu jūsu Svētais Ceļabiedrs; Es būšu jūsu garīgais Vadītājs un vadīšu jūsu soļus ar Savu Ķēnišķīgo Zizli; Valdīšana būs ar jums, jūs pārklās Visaugstā Dieva Spēks, un tas apgaismos ceļu jūsu kājām;

ja jūs izvēlēsieties iet pa Tikumu Ceļu, tas nozīmēs, ka būsiet izvēlējušies Mani par savu Karali un atļāvuši Man valdīt pār jums; tādēļ Svētais Gars dāvās jums Gudrību, jo jūs būsiet izvēlējušies labu cilvēku ceļu, neatlaidīgi turpinot palikt uz taisno Takas; uzlūkojiet neskaitāmos Manas Vissvētākās Sirds Dārgumus; līdz šim Es jums esmu izskaidrojis Dieva Pazīšanas un Izpratnes dārgumu, tad – Žēlsirdības dārgumu, Es esmu jums mācījis to, ko nozīmē tuvības ar Dievu dārgums, un kā cilvēks var iemantot Dievu; visbeidzot esmu jums parādījis, ko nozīmē Tikumu Ceļš; tagad Es vēlos jums dot izpratni par Cerības dārgumu, kas tiek saņemta no Svētā Gara;

cerība nes sev līdz prieku un mierinājumu; lai arī cilvēks var nest savā sirdī visas iespējamās ciešanas, tas, kurš nes savā dvēselē Svēto Garu, pārvar visas šīs grūtības, jo Svētais Gars viņā izdzied mierinājuma un mīlestības himnas; šīs himnas palīdz

cilvēkam pārvarēt grūtības un pacelt garu, tās viņu stiprina, palīdzot viņam ar cieņu turpināt savu ceļu; tomēr cerība ir Svētā Gara dāvana;

vai cilvēks var justies laimīgs, liekot savu cerību uz pasaules bagātībām, kuras sagūsta tik daudzas sirdis, bet netuvina tās Dievam? vai cilvēks var justies laimīgs, zinot, ka šīs bagātības ir iznikstošas un nespēj nedz mūžīgo dzīvi, nedz godību? nē, neviens nevar būt laimīgs, ja viņa dvēseli tur gūstā vienīgi pasaules bagātības – iznākums būs tik rūgts kā vēmeles; tomēr svētīgs ir cilvēks, kurš pievēršas Man, jo viņa nabadzībā Es varu to darīt bagātu; Es spēju viņu darīt bagātu caur visām tām Bagātībām, kas apslēptas Manā Sirdī;

Manā Sirdī atrodas visi ceļi, kas ved uz laimi; kad jūs atklāsi Cerības dārgumu, jūs izdzirdēsiet paši savus smieklus burbuļojam kā strautiņu – tos izdzirdot, visas Debesis priecāsies, jo jūsu acis tagad arvien vairāk pievēršīsies Ķēniņam Viņa debešķīgajā skaistumā, un ne šīs pasaules samaitātajām bagātībām; sudrabu un zeltu, kuri agrāk ir bijuši jūsu elki, tagad jūs uzlūkosiet kā nešķīstu; tad Odze, kuras gūstekņi jūs līdz šim bijāt, nekad vairs nevīs jūsos savu ligzdu, jo Svētais Gars – jūsu Cerība un reizē arī Sargs – mājās jūsos, un jūs – Viņā; jūs uzgavilēsiet priekā, jūsu sejas apzīmogos mūžīgs prieks; prieks un līksmība būs kopā ar jums, bet sērām un vaimanām pienāks gals; patiešām – Cerības Dārgums mierina un dziedē jūsu garu;

Raksti saka, ka jums tiek dota izpratne, kad jūs lūdzaties; ja līdz pat šodienai jūs neizprotat Mani, tad tikai tādēļ, ka jūs nelūdzaties; te Es esmu – Manās Rokās nav nedz sudrabs, nedz zelts, nedz arī kādi dārgakmeņi, bet gan kas tāds, kas ir nenovērtējams – Mana Sirds un tās neizsmeļamie dārgumi;

vai Es sadzirdēšu no jums jaundzimušā pirmo kliedzienu? vai jūs vēlēsieties piedzimt no Manis? vai tagad jūs saprotat Manu valodu? mīļotie, vai esat pamanījuši, ka esmu sūtījis eņģeļus, lai tie stāvētu pie jūsu vārtiem un būtu nomodā par jums šajās tumšajās stundās? jums vajadzētu vairāk paļauties uz Manu glābjošo palīdzību; Gars – jūsu cerība – stiprinās jūs, apzīmogodams jūsu pieres ar Manu Vārdu;

saņēmuši savās sirdīs cerību, jūs būsiet paļāvības pilni, jo, kur ir Gars, tur ir arī brīvība; gaismai un tumsai nav nekā kopīga, un to pašu var teikt par cerību un izmisumu; Svētais Gars nav Sātana sabiedrotais, tādēļ jums, kas esat saņēmuši Cerības ķīlu, vairs nav nekā kopīga ar Izmisumu, kas patiesībā ir pats Sātans;

saņemot Cerības Dārgumu, jūsu sejas atplauks Manas Majestātes un Spožuma gaismā; jā, jūs visi pieaugsiet spožumā, jo tiksiet pārveidoti pēc Mana Godības pilnā Tēla; šī žēlastība var tikt saņemta vienīgi no Manas Sirds ... tādēļ lūdziet no visas sirds Cerības Garu – Viņš izgaismos jūsu garu un ievēdīs jūs Debesu iepriecinājumā, ļaudams gūt iepriecu Viņā ...

Balss no Godības augstumiem sauc, sludinādama jūsu laikam paglabātos Dārgumus; nesakiet: „es skatījos, bet neesmu tos ieraudzījis;” ... Es virzos jums pāri līdzīgi mākoņiem, tomēr daudzi no tevis, paaudze, saka, ka Mani neredz; jūs kļīstat turp un atpakaļ pa pasaules bagātībām, bet, kad pienāk laiks ieraudzīt garīgos dārgumus, kuri varētu tikt izlieti pār jums un varētu jūs ietērt Manā Majestātē, jūs tiem nepievēršat nekādu uzmanību;

ja jums būtu tikusi dota žēlastība ieraudzīt sevi tā, kā jūs Es uzlūkoju ar Savām Dievišķajām Acīm, tad jūs rūgti raudātu, sizdami sev pie krūtīm, un dotos tuksnesī; nožēlojamais redzējums būtu jūsu būtību apgriezis otrādi ... bet – ja jūs ieraudzītu sevi ietērtus Manī, Es jums saku – jūs nemitētos slavēt Manu varenību; vai neesat lasījuši: „Es likšu tavus akmeņus zināmā rotas rakstā un safīrus tev pamatos, Es ceļšu

tavus torņus no kristāla un tavus vārtus no rubīniem, un iezīmēšu visas tavas robežas ar dārgakmeņiem?”¹

vai neesat sapratuši, ka atzīstot Manu Sirdi, jūs tiksiet brīnumainā veidā atjaunoti? vai neesat sapratuši, ka jūs tiksiet uzcelti no jauna no savām drupām? vai neesat izpratuši Manas svētās Gudrības Vārdus, kad tā sacīja: „visi tavi dēli būs Kunga mācīti un savā labsajūtā bagātīgi svētīti, jo tu spēcīgi balstīsies savā taisnīgumā”?² patlaban Es atklāju šos Dārgumus jūsu dievišķošanai un pārveidei, tomēr ne visus; ieklausieties, un jūsu dvēseles uzplauks un dzīvos ... Manā Sirdī atrodas neizmērojami dārgumi, un Es tos visus esmu dāvājis jums bez kādas samaksas; „tāpat kā lietus un sniegs nāk no debesīm un turp neatgriežas, pirms tas nav veldzējis zemi, to apaugļojis un tērpis zaļumā, ka tā dod sēklu sējējam un maizi ēdājam, tāpat tas ir ar Manu Vārdu, kas iziet no Manas Mutes; tas neatgriezīsies pie Manis tukšā, bet pirms tam jāizdara tas, ko Es vēlos, un jāizpilda savs uzdevums, kādēļ Es to sūtīju;”³

Mans Vārds ir ticis jums dots, lai stiprinātu jūsu rokas, ka tās spētu stingri pieķerties Mana tērpā apmalei, nelaižot to vaļā; lai jūsu soļi kopš šī brīža iet pa Tikumu Ceļu; tikai vēl pavisam nedaudz pieliecot savu ausi, jūs sapratīsiet Svēto Gudrību un Tās izteikumus; nāciet jūs visi, kas vēl arvien bezmērķīgi maldāties šai tuksnesī – nāc pie Manis, Mans bērns, jo tu patiešām esi Mans bērns, un saņem Manu Mieru, un tava dvēsele un sirds atkal uzplauks;

Manas slavēšanas lūgšanas motīvs – Karali, Majestāte un Valdniek – cauri visai pasaulei un arī Debesīm, pasaki man:

„Kas gan ir cilvēks, ka Tu viņu uzlūko, vai cilvēka dēls, ka Tu viņu atceries? Tikai mazliet Tu esi viņu šķīris no Dieva...”⁴

Tu mūs nemitīgi esi aicinājis saņemt godības un diženuma kroni, un būt līdzdalīgiem Tavā Valstībā!

Mana Svētā Vārda dēļ Es parādu, un arī lieku nonākt no Debesīm majestātiskā godībā Savam Spēkam un Žēlsirdībai, lai jūs visus izglābtu ...

Es tevi svētīju ... ic;

(Šis vēstījums tika diktēts vairāku nedēļu garumā.)

2001. gada 2. maijs

Manu meitiņ, paturi vienmēr Mani savā sirdī un ļauj Man tanī būt kā slavas dziesmai; vai redzi, kā Manas Acis noraugās tevī? arī turpmāk Es Savos Ķēnišķīgajos Pagalmos nodošu tev Savas Zināšanas un mācīšu ceļu, pa kuru tev jāiet; Es esmu tavs Padomdevējs un Skolotājs, tādēļ smaidi – lai tava seja izstaro smaidu, jo žēlastība tevi apskauj! Manā pilī un Manas Valstības Ķēnišķīgajos Pagalmos Mana Godība nodārd kā pērkons, un ikviens dzird saucienu: „Godība!”

Es, Visvarenais, Karalis un Valdnieks, esmu dāvājis tev žēlastību staigāt pa safīriem,⁵ nevis pa nokaitētām oglēm ... Es tevi un caur tevi arī daudzus citus esmu vedis pa vienotības un izlīguma ceļu; pietika ar šo vienu vienīgo Manas Žēlsirdības darbu, lai pret Mani⁶ celtos viltus liecinieki un saceltu savu dusmu vētru pret Manis dotajiem Vārdiem un to būtību, kas atdzīvina dvēseles; tomēr neraizējies, jo Es esmu pazīstams kā tāds, kurš nogāž augstus sēdekļus, apgāž viņu iebildumus un varu;

¹ Visi šie izteicieni attiecas uz cilvēka dvēseli.

² Is 54, 13.

³ Is 55, 10 – 11.

⁴ Ps 8, 5 – 6.

⁵ Safīri simbolizē tikumus.

⁶ Es sapratu, ka ar vārdu „Mani” tiku domāta arī es. Kristus, runādams šādā veidā, sasaistīja Sevi ar mani.

šodien, jūsu dienās, Es visai pasaulei atklāju to, ko esmu sacījis par dažu jūsu ganu aklumu;¹ Manā Svētnīcā šie gani paceļ savas rokas Man pretim, cildinot Manu Upuri, tomēr viņiem neizdodas apvaldīt sevī dusmu un lepnības garu, un viņu acis raida baisas dzirkstis; viņi sevi pasludina par taisnīgiem, bet patiesībā ir staigājoši ģindeņi ... viņi augstu paceļ galvas, sludinādami savu taisnīgumu un uzticību Man, bet nebīstas Manu Debesu svēto un eņģeļu priekšā apšaubīt visu Manu Evaņģēliju! Mani Baušļi dāvā sapratni par uzticamību, un viņu lūpām vajadzētu sludināt Svēto Gudrību, bet Es no viņiem sadzirdu vienīgi lielīšanos, kas izsauc arvien vairāk Asaru no Manām svētgleznām; kad gans pakrīt tik zemu, viņam vajadzētu doties atpakaļ un pilnīgi no jauna atsākt mācīties Manu pamācību un Mīlestības Likuma izskaidrošanas metodes un pamatprincipus;

vai Es neesmu teicis: „tev būs mīlēt savu Dievu no visas savas sirds, ar visu savu dvēseli, ar visu savu spēku, un tev būs mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu”? vai viņi nav sapratuši, ka Tiesas dienā viņi tiks tiesāti saskaņā ar mīlestību, kāda viņiem būs bijusi šeit, virs zemes? kā gan viņi var ticēt, ka dzīvo Manī un ir iesakņojušies Manī, ja patiesībā ir nokļuvuši ļaunā gara pilnīgā varā? viņu runas piedauzīgums un sirdī mītošā varmācība ir pretrunā ar Manu Sirdi; viņi nepievērš uzmanību tam, ko māca Raksti: svētumam, ticībai, mīlestībai un mieram; vai viņi nav lasījuši: „Kunga kalpam nav jāiesaistās strīdos, bet gan jāmeklē, kā būt laipnam pret visiem;”

Es reiz² sacīju, ka viņu Baznīca sabirzt kā satrunējis koks, un vienīgie vārdi, kurus no viņiem saklausu, ir: „vai tad šeit ir sausums?” viņi dara nāves grēku, uztiepdami apmelojošas apsūdzības savam uzticamajam brālim;³ no viņu trūdošo miesu lūpām lien laukā tārpi, jo savās sirdīs tie ir paaugstinājušies un kļuvuši iedomīgi; cik ilgi vēl Man būtu jāpacieš viņu apvainojumi? Es esmu izkāpis no Savām ikonām, lai tos brīdinātu, bet Manu zīmi viņi izskaidrojuši sev par labu un kļuvuši vēl naidīgāki pret Mani ... Es uz viņiem runāju, bet tie Manī neklausījās; Es raudāju viņu priekšā, un Manas elsas izklausījās kā flautas skaņas, bet viņi izlikās neredzam Manas Asins Asaras; Es iebildu pret varmācību, kuru viņi nes savās sirdīs pret savu brāli,⁴ bet viņi Man neatbildēja; Es tiku novests līdz tam, ka Es viņus lūdzos kā ubags, līdz kamēr agonija Manā Sirdī kļuva nepanesama, bet viņi darīja visu, lai no Manis izvairītos; Es saucu viņiem nopakaļ, Es vaimanāju, lai tos pasargātu no iešanas pa nāves ceļu, tomēr viņi neņēma vērā Manus brīdinājumus; kad Es nonākšu pār viņiem ķēnišķīgā majestātē kā Tiesnesis un likšu tiem atbildēt par viņu noziegumiem, jo tie patiešām ir noziegumi, tad ar neaptveramu spēku Es tiem parādīšu, kā viņi ir kroņojuši Manu Mistisko Miesu; kur tad viņi liksies? kur aizbēgs no Manis? kur paslēpsies no Manas Klātbūtnes? kalnu virsotnēs? uz ceļa? krustcelēs? Svētnīcā vai tās vārtos? Es būšu visur ...

jūs galīgi ignorējat to, ko Es esmu sacījis Rakstos, jo, ja jūs patiesi būtu tos ievērojuši, tad jūs būtu izlasījuši to, kas tur ir rakstīts: „neatstāj cilvēku viņa vecuma dienās ...”⁵, bet gan pasniedz viņam pretim roku; ja jūs, kas dēvējat sevi par svētiem un taisnīgiem, lolojat sevī dusmas uz kādu, tad kā gan varat prasīt no Manis līdzcietību? jūs, kas paturat sevī aizvainojumu pret savu vecāko brāli,⁶ – vai Man būtu jāpiedod jūsu grēki? ko lai Es iesāku ar jūsu ik dienas lūgtajiem „Kyrié eleison”? ko lai iesāku

¹ Šie vārdi attiecas uz dažiem grieķu pareizticīgo mūkiem un priesteriem.

² 1992. gada 18. februāra vēstījumā.

³ Pāvestam Jānim Pāvīlam II.

⁴ Pāvestu Jāni Pāvīlu II.

⁵ Sir 8, 6.

⁶ Pāvestu Jāni Pāvīlu II.

ar jūsu daudzajiem upuriem un jūsu kūpināto vīraku? nekas no tā visa neieņemtos Manu piedošanu par jūsu grēkiem;

klausieties uz Mani; Es esmu raudājis par visām jūsu kļūdām un trūkumiem, tomēr Mana Sirds, brāli, ir Mīlestības un Žēlsirdības bezdibenis; Es esmu Tas, Kurš atdzīvina tavu garu un dāvā gaismu tavām acīm; Es dāvāju dziedināšanu, dzīvību un svētības; ja Es tev liekuļoti glaimotu, tas vairs nebūtu Es; Es esmu izteicis tavas vainas vārdos, lai tu atgrieztos pie Manis ar nožēlas pilnu sirdi, un Es tevi dziedināšu; tavs kaunpilnais kailums tagad ir redzams arī Maniem svētajiem un eņģeļiem Debesīs; tu, brāli, esi nostājies kails ne vien visu tautu, bet arī visu Debesu priekšā; tomēr Es, neskatoties uz tavu pārsteidzošo un neizsakāmo kailumu, tevi atbalstīšu un atkal ietērpšu tevi Sevī, ja vien tu pazemosies, nožēlojot grēkus un ņemot nopietni pie sirds visu, ko esmu tev teicis;

Grieķija, nometies ceļos un Manā Vārdā lūdz, lai tev tiktu piedots; augšāmcelies no mirušajiem un kā bērns ļauj Manai Mātei vadīt tavus soļus pa safīru¹ ceļu uz svētumu; piesauc Viņu un atļauj savai Svētajai Mātei izglābt tevi no taviem mirušajiem darbiem, lai tava kalpošana Man kļūtu ķēnišķīga, jo nāktu no tīras sirds; atļauj savai Svētajai Mātei atjaunot tavu svētumu un palīdzēt tev vēlreiz pieaugt pestīšanā; aicini svētos, lai viņi tev parādītu ceļu uz Gaismas Mājokli – tad tavi vārdi vairs nebūs tukši un stulbi, un, kamēr tu atsacīsies no visa, ko agrāk runāji pret Mani, un pīšļos un pelnos nožēlosi savus grēkus, tavi vārdi pārvērtīsies miera pilnā melodijā; ak, kad gan Es beidzot ieraudzīšu, kā Austrumu Nams sveic Rietumu Namu ar svētu skūpstu? ic; meitiņ, paskaties, cik dziļas brūces Manā Miesā ir radījuši viņu mutes vārdi; svētīgs cilvēks nepieliecas, lai raudzītos pēc Manis, jo Es esmu pār jums un jums blakus; nāc, ienāc sava Kunga priekā un mierā; skaties sev priekšā un nekad atpakaļ, un paliec uzpotēta Man; ic;

(Šo vēstījumu es saņēmu pāvesta vizītes laikā Grieķijā. Daudzi šajā valstī protestēja pret viņa apmeklējumu. Šis vēstījums tika iedots rokās daudziem metropolītiem un nolikts arī uz bīskapa Hristodoulusa galda divas dienas pirms pāvesta Jāņa Pāvila II aizbraukšanas.)

2001. gada 5. maijs

Manu meitiņ:

pacel savu garu Man pretim un kontemplācijā saklausī Manas nopūtas, kā tās pārvēršas vārdos ...

miers lai ir ar tevi; šodien Es aicinu ikvienu pārbaudīt sevi, Es aicinu ikvienu dvēseli pārbaudīt savu sirdsapziņu; Mani ceļi ir prieka pilni un ved pretim pilnībai; tu esi aicināta būt pilnīga; Es esmu jums devis un turpinu piedāvāt arī tagad vienkāršu veidu, kā Mani saprast; izpratuši Mani tā, kā Mani izprot eņģeļi, jūs varat iegūt Manu Mieru;

Es jums visiem esmu devis šo cildeno Mīlestības un Žēlsirdības dziesmu, lai jūs ievestu Mierā, kas pārsniedz jūsu saprašanu, kas ietērpj jūsu dvēseli baltās drānās kā līgavu viņas kāzu tērpā; Mana Mīlestības dziesma piedāvā jums visas iespējas valdīt līdz ar Mani, vēl dzīvojot virs šīs zemes; vai tu vēlies būt paties Dieva bērns? citiem vārdiem – vai vēlies, lai tevi dēvētu par „dievu caur līdzdalību Dieva dzīvē”? tad liec savus soļus uz tikumu ceļa; darbojies savai pestīšanai un neskaties atpakaļ; Es esmu gatavs tev dievišķot un ierakstīt tavu vārdu Dzīvības grāmatā;

lai tava liecība pierāda, ka ir patiesa; lai tava liecība parāda Manu Spēku, lai visiem kļūst redzams, ka Es, Kristus, esmu iesakņojies tevī, bet tu – Manī; šajā vienotībā, kādā mūs ir savijusi kopā dievišķā Mīlestība, tu dzīvosi saskaņā ar dzīvības likumu;

¹ Safīri simbolizē tikumus.

bet Es ar vislielāko prieku Savā Sirdī, redzēdams, cik daudz labuma šī dievišķā mīlestības vienotība ir nesusi Manai mīļajai dvēselei, mācīšu viņai iet kopā ar Mani, Es piepildīšu viņas prātu ar visu, kas ir piederošs Manai Valstībai, visu, kas ir varens, visu, kas valdzina Manu Dvēseli un liek Manām Acīm pildīties ar prieka asarām; Es to piepildīšu ar visu, kas ir cēls un šķīstis, visu, kas pierāda, ka šī dvēsele patiešām ir daļa no Manis, un caur to pierādīšu pasaulei, ka šai dvēselei dotās Zināšanas patiešām nāk no Manis;

tagad jūs esat iemācījušies saprast, ka Manā Miesā mājā Dievišķības pilnība, un tāpēc arī jūs tajā varat atrast sev piepildījumu; ja sakāt, ka patiesi Mani mīlat, tad kādēļ jūs vēl arvien turaties no Manis pa gabalu? kādēļ jūs raugāties atpakaļ? jūs zināt, ka jums būtu jāatdarina Mani; tādēļ neesiet pārsteigti, ka Es vēlreiz jums lūdzu pārmeklēt savu sirdsapziņu;

ja sakāt: „es cenšos rīkoties pareizi, es cenšos nepagrīmt; Es cenšos iepriecināt Trīsvienīgo Dievu un elpot Viņā, jo visapkārt man ir nāve, tādēļ man jāpieliek lielas pūles, lai nāves sēklas neiekļūtu arī manī; kad pavirzos pa kreisi, es sajūtu nāves elpu, kad pavirzos pa labi – es redzu tumsību; tomēr es cenšos nestaigāt visdziļākajā ēnā; ja manas nabaga pēdas ir novirzījušās no tikumu ceļa vai manu sirdi ir notraipījusi nepateicība un grēks, ja mans prāts ir aizklīdis nelikumības laukos vai arī tajā ir iemājojušas domas, kas pieviļ, tad nāc man palīgā, steidzies palīgā manai viltīgajai dabai, jo es, Kungs, neesmu nejūtīgs pret Tavu laipnību; Es esmu vienīgi vājš un samaitāts;”

tādēļ, ka jau kopš tavas dzimšanas esmu pieņēmis tevi kā tēvs, tad Man ir tiesības pārbaudīt tavas mīlestības patiesumu, un tādēļ Es tev atbildēšu: Es pārbaudu tavu taisnīgumu; kad tu, iznācis laukā no šīs dzīves, nāksi Man pretim, lai ar Mani sastaptos, Es vēlos, lai tu būtu kā princis vai princese; Es vēlos, lai tu būtu tērpies ķēnišķīgā purpurā, prieka pilns un liksms savā Kungā; Es vēlos, lai tu būtu piepildīts ar Dievišķo Gaismu, un lai tā starotu no tevis un tev apkārt; Es vēlos, lai tu būtu uzticams Manā Uzticamībā un nevainojams Manā Dievišķajā līdzībā, lai tu būtu šķīstis kopā ar Šķīsto;

klausies! vai saules stari savā godībā, vai arī mēness blāzma kādreiz ir aizēnojuši to Mīlestību, ar kādu Es tevi mīlu? Sava Vārda dēļ un Savas Mīlestības dēļ Es esmu atklājies jums visiem; Es esmu ienācis tavā istabā, lai apmeklētu tevi ar Savu Dievišķo Klātbūtni; dažkārt esmu nācis kā mirru smarža, citreiz – kā vīraka dūmu aromāts, kas apdveš tevi un piepilda visu tavu istabu; vai Es neesmu tev parādījis arī kā gaismas stars tavā sirdī? Mana Godības pilnā Klātbūtne ir it visur; Es piepildu zemi ar Savu Mīlestību, un cik gan reizes Es neesmu atstājis Savu Troni, lai nokāptu pie tevis un apveltītu tevi ar slepeniem skūpstiem!

nāciet! nāciet visi, kas ilgojaties pēc kārtības, nāciet un mācieties, kā Mani pasludināt ne tikai ar saviem vārdiem, bet arī ar labajiem mīlestības darbiem; lai jūsu mēle runā par Mani un Manu Dievišķību, lai tā sludina To, Kurš ir Pirmais un Pēdējais, par To, Kurš jūs ir pieņēmis par Saviem bērniem, izgreznojis un darījis par krāšņu katedrāli; neliedziet Man šo prieku!

Es žēlsirdīgi esmu jums ļāvis augt Savā Namā, tādēļ dāvājiet arī Man kaut nedaudz prieka, lūdzot lūgšanu „Tēvs mūsu” tādā veidā, kā Mans Tēvs to ir mācījis Manai meitai; neesiet līdzīgi Ezekiēla redzētajiem izkaisītajiem kauliem, bet gan topiet piepildīti ar Mana Svētā Gara godību, kuru Es esmu novēlējis Saviem mācekļiem; atbrīvodamies no visa, kas nederīgs, kļūstiet arvien derīgāki un nekad nemitējieties piesaukt Manu Vārdu, lai tas atdzīvinātu jūsu uzticamību un iedvestu jūsos Manu dzīvu darošo būtību;

vai kādreiz esat dzirdējuši līdzību par talentiem?¹ vai neesat ievērojuši, ka Mans Nams² aicina jūs vairot Viņa Nama bagātības? vai neesat pamanījuši, ka ir pienācis laiks pārdomāt un pierādīt jūs uzticamību?

visu šo svaidīto gadu garumā Es jums visiem esmu piešķīris svētdarības žēlastības – tās ir saņēmuši kā bagātie, tā nabagie, Es nevienam tās neesmu liedzis; tomēr tagad Nama Kungs jūs aicina panākt uz priekšu un pierādīt savu uzticamību Viņam, lai Viņš jums varētu teikt: „labi darīts, labā un uzticamā dvēsele; tu esi pierādījusi, ka spēji būt uzticama mazās lietās, tādēļ nāc, un Es tev uzticēšu lielākas; nāc un dalies sava Kunga priekā!”

nelieciet savam Meistaram vilties un nelieciet Viņam jums teikt: „ko jūs Manā labā esat darījuši? Es neesmu redzējis jūs izdarām nevienu labu darbu;” arī tikumīgi jūs varat kļūt vienīgi tad, ja jūs patiesi nožēlojat un atverat Man savas sirdis, lai Es tajās ielietu dziedinošu ziedi; neļaujiet sevi atdalīt no Manis, atļaujiet Man piepildīt jūsu prātu ar Manu Klātbūtni, un tad Mans Mantojums piederēs jums; pārpludiniet Mani ar prieku un audziet stalti un spēcīgi – līdzīgi zilonkaula tornim;

tādēļ neesiet pārsteigti, kad Es sacīju: „Es nokāpšu ielejā, lai redzētu, vai Mani vīna koki nes pumpurus un vai to ziedi jau ir plaukumā:” kādēļ daži no jums ir izbijušies no Maniem jautājumiem? vai varbūt tu, Mans ķēnišķīgais Nams, dzenies pakal vējam?³ ja tas tā ir, tad arī tu pats kļūsi par vēju; Es esmu patiess Savas Žēlsirdības lielumā un patiešām vēlos atbrīvot tevi, Mans bērns,⁴ no šīs dedzinošās atkrišanas; Es esmu sūtījis un nemitīgi turpinu tev sūtīt Svēto Garu, Kurš tevi dievišķo, savienodams tevi ar Mani;

tagad skaties un mācies:

- svētīgi ir tie, kuru sirdis ir tikušas atvērtas, lai tiktu šķīstītas un būtu gatavas saņemt Svēto Garu; šajā pārveidē tās tiks dievišķotas un kļūs par Visaugstā dēliem un meitām, caur līdzdalību Dieva dzīvē tās tiks sauktas par dieviem;

- svētīgi ir tie, kas ir saņēmuši žēlastības smaržu, un kuru aromāts kā vīraka maisījums ar savu klātbūtni iesmaržo Manas ikonas – viņi iemantos Manu Valstību;

- svētīgi ir tie, kas ir saņēmuši Manu Svēto Garu un kļuvuši par Manas Valstības līdzmantiniekiem, kuri ir apgaismojuši arī citus ar Maniem Vārdiem un Manām Zināšanām, tie, kuri ir palīdzējuši pārējai pasaulei saprast Baznīcas doktrīnas – viņi tiks saukti par Manas Valstības līdzstrādniekiem un valdīs kopā ar Mani;

- svētīgi ir tie, kuru ticība ir atklājusies žēlsirdības darbos un kalpošanā Visaugstajam – viņu balss atskan kā melodija, kas pagodina Manu Namu – viņi saņems Manu pilnību un tiks pārklāti ar Svētā Gara žēlastību; pat pēc viņu nāves viņu miesas turpinās pravietot;⁵

- svētīgi ir tie, kuri ir atļāvuši pār sevi valdīt Manam Svētajam Garam un sapulcināt sevi kopā Manā Ganāmpulkā; viņi veidos vienu Miesu un vienmēr būs vienoti ar Mums, Trīsvienīgo Dievu;

- svētīgi tie, kuri, agrāk sakņojusies negantībās, bet tagad ir atļāvuši Svētajam Garam tos vadīt pa atgriešanās ceļu un atļāvuši izraut līdz ar saknēm visu viņos mītošo ļaunumu; svētīgi tie, kuri ir atļāvuši Svētajam Garam izlieties viņos, mutuļot viņu sirdīs līdzīgi strautam, atdzīvinot visu to, kas viņos ir miris; viņi izdzīs pumpurus kā rozes pavasara dienā un uziedēs, būdami daļa no jaunās un svētās ķēnišķīgo priesteru

¹ Mt 25, 14 – 30.

² Vienlaikus dzirdēju: „vai neesat manījuši, kā Nama Saimnieks...”

³ Es sapratu, ka ar „vēju” tiek domāta tukšība.

⁴ Jēzus uzrunā ikvienu.

⁵ T.i., viņu darbi tiks pieminēti mūžam.

kārtas; patiešām – viņi tiks saukti par Dieva tautu, kura dziedās Man slavas dziesmas par to, ka Es esmu viņus ievēdis Savā brīnišķīgajā Gaismā;

- svētīgi ir tie, kuri Manis dēļ ir upurējuši savu laiku un sevi pašus, lai izietu laukā jūsu laikmeta cīņā un kā kareivji nostātos pretim ļaunuma spēkiem; Svētā Gara žēlastība viņus apjozīs ar spēku un viņus uzturēs, liekot vienā kaujas ierindā kopā ar erceņģeļiem Miķeli un Rafaēlu;

- svētīgi ir plaisu aizpildītāji, kuri Manis dēļ ir atteikušies no savām kaislībām un no visa, kas viņus saistīja ar šo pasauli, lai caur Svētā Gara žēlastību kļūtu par Mana Dievišķā Plāna dalībniekiem un ar savu kalpošanu izgreznotu Manu Namu; viņu dvēseles un visa viņu būtība kļūs līdzīga godpilnai katedrālei;

- svētīgi ir tie, kuri ir iemācījušies būt izslāpuši pēc Manis un vēlējušies Mani apskaut un iegūt Mani savā īpašumā, jo viņi ir atklājuši brīnumu Brīnumu: pazīt Mani un saprast Mani Manā Maigumā;

tas, kurš mājā Manī un ir Manis pabarots, kuru Es esmu izaudzinājis un godības pilnībā ietērpis Sevī, tas spēs teikt: „es esmu viens ar Dievu, jo vēl tagad, dzīvodams virs zemes, cilvēku vidū, es dzīvoju patiesu dzīvi Dievā ... es esmu līdzīgs nocietinātai pilsētai, jo Svētais Gars Pats ir atjaunojis manus mūrus; tā kā Svētais Gars mājā manos mūros, tad es esmu nolemts mūžīgai godībai; Svētais Gars ir pārklājis manu dvēseli ar debešķīgu skaistumu, lai tā spētu iet Tavā Godībā, Kristu, un dzīvot mūžam! mani soļi vairs nebūs manējie, bet gan Viņa! es staigāšu kopā ar Dievu, jo būšu novērsies no miesīgām baudām ... tagad mans gars dzīvo svētīgumā, tas ir neiznikstošs, jo piederas Trīsvienīgajam Dievam un Viņa Svētajai Klātbūtnei;”

2001. gada 21. maijs

Kungs, liela ir mūsu netaisnība, tomēr piedod mums! Palīdzi mums, lai mūsu miesa atkal uzplaukst! Izrauj ikvienu dvēseli no ienaidnieka tīkliem, kuri ir tikuši izmesti pār viņiem, jo Tu vienīgais esi mūsu Patvērums, mūsu Klīns, mūsu Cietoksnis un Dzīvība...

Sērga, kas ir pielavījusies mūsu pasaulei un darbojas gan naktī, nāves paēnā, gan dienas vidū ļauj vaļu savai postošajai darbībai, tagad rēgojas pār Tavu Ganāmpulku... Vai Tu nostāsies, lai izglābtu Savu tautu no ļauno cilvēku mūklāja?

Raksti saka: „Kungs mīl tos, kas noraida ļaunumu, Viņš sargā dievbijīgas dvēseles, glābdams tās no ļaundaru nagiem...”

Kungs, tad lai Tava Varenā Roka steidzas mums palīgā, lai ienaidnieks nodreb Tavas Majestātes priekšā. Lai ienaidnieks nesaka: „jūsu Dievs ir tāds, uz kuru nevar paļauties...”

Ienaidnieks Tevi izaicina un Tevi pārbauda, lai redzētu, ko Tu spēj darīt... Tādēļ, Jahve, mans Dievs, Kas esi mani atdzīvinājis Savā Žēlsirdībā, parādi Savu Varenību un to, ka Tu patiešām esi mūsu Drošība, mūsu Klīns un Tu esi mūsu pusē. Parādi mums Savu Godību un Spēku... Atceries tikumīgos, Savus ļaudis un visus tos, kuri tev dedzīgi kalpo...

Kad beidzot Tu liksi no Debesīm nodārdēt Savam spriedumam? Kad beidzot Tu piecelsies, lai aizskartu zemi ar Savu Zizli un pasludinātu klusumu?

Viens pārmetošs Tavs skatiens, un visi zemes elementi ir gatavi aizdegties liesmās; viena vienīga Tava kustība, un visa zeme taps izpostīta...

Viens vienīgs Tavs dusmu pilns vārds, un zvaigznes no debesīm sāks krist pār mums... Kungs!

Es esmu Tavu Roku darbs, un Tu manī esi ielicis dzirksti, kura mani uztur dzīvu. Manī tagad deg „pathos”¹ uz visu, kas tikumīgs, pret Taviem ļaudīm un taisnīgajiem, lai

¹ Pathos (grieķu val.) deģsme.

savu taisnību rastu Tevī – tas nāk no Tavas Liesmas. Dāvā man žēlastību ieraudzīt taisnību, kuru Tu dari Saviem svētajiem, izlej Savu Spēku, pavēlēdams visām lietām vērsties uz labu!

Lai nāk Tava Uzvara!

Vassula, reiz Es tev sacīju, ka Mani ļaudis, Mans Ganāmpulks klīst apkārt neceļos; šī iemesla dēļ Es tevi aicināju uz šo žēlastības laiku; šajā žēlastības laikā Es esmu nolēmis parādīt Mana Vārda Svētumu, lai ikviens, kurš sevi ir apgānījis, saņemtu iespēju atgriezties;

šajā žēlastības laikā Es nāku, lai iedrošinātu jūs dzīvot svēti un sekot Maniem Norādījumiem; Mans Vārds ir sasniedzis daudzas zemes un tālas salas; kā jau iepriekš biju sacījis – ar Savu Aicinājumu Es sakārtoju zemi tā, lai ikviena auss sadzirdētu Mani un saņemtu iespēju Mani iepazīt; sirdij, kas neielaiž sevī, Es esmu devis īpašas žēlastības, lai to atvērtu ar Savas dievišķās Gaismas stariem – kā Gaismas staru kūlis Es iespīdēju pat šajās sirdīs;

ko gan lai šodien saku? vai Es nebūtu barojis Ganāmpulku? vai Es kādreiz būtu novērsies no jūsu slimajiem un vientuļajiem? vai Es neesmu nolīdzinājis tev ceļu tā, lai tu ejot nepakluptu? vai Es jums visiem neesmu parādījis Savas Žēlsirdības dziļumus? kad Es tik daudzus no jums redzēju grimstam nāves ielejā un esam tik tālu no Dzīvības ceļa – vai Es neesmu iejaucies? tomēr, ak, vai! tik daudzi no jums vēl arvien ir sadumpojušies pret Mani ...

kā jau agrāk esmu teicis gan labajiem, gan sliktajiem; meitiņ, vai Es tev neteicu, lai tu ej un pasaki ikvienam, labajam un sliktajam, šos vārdus:

„Es esmu licis Savai Balsij atskanēt no augšienes; Es skaļi kliežu – tā, lai sadzird gan labais, gan sliktais; patiešām, Mana Balss ir sasniegusi zemes robežas; atgriešanās un grēku nožēla ir vajadzīga kā labajiem, tā sliktajiem; labajiem ir jānožēlo tas, ka viņi nav precīzi izpildījuši Manu gribu un nav lūgušies pareizā veidā – daudzi no labajiem tuvojas Man vienīgi vārdos; sliktajiem ir jānožēlo, ka tie savas sirds cietības un vienaldzības pret Mani dēļ nav mitējušies darīt nāves grēkus;”

bet Es tev pateikšu, kas notiek un ko Es domāju; Raksti jums māca, ka, līdzko roka ir pielikta pie arkla, cilvēks vairs nedrīkst skatīties atpakaļ, jo tad jūs vairs nebūsiat derīgi Dieva Valstībai;

kad jūs bijāt grēka verdzībā, tad neizjutāt pienākumu būt taisnīgiem, un ko jūs no tā ieguvāt? neko, tikai pieredzi, kas tagad liek jums aiz kauna nosarkt, jo tās iznākums ir nāve; tagad jums vēlreiz ir ticis parādīts ceļš, kurš jūs var atbrīvot no grēka un vainas mūklāja; jūs esat kļuvuši par Dieva vergiem, bet jūs saņemat atalgojumu, kas ved jūs svētdares ceļā, un aizved uz jūsu Debesu mājām; grēka alga ir nāve, bet Manis dotā dāvana ir mūžīgā dzīve Manā Dēlā Jēzū Kristū;

Vassiliki, no grēka verdzenes Es esmu tevi darījis par brīvu cilvēku – cilvēku, kurš spēj brīvi staigāt tikumu ceļā, kuru esmu izklājis ikviena priekšā; caur žēlastību Es tev esmu ļāvis ieraudzīt Debesu lietas, par kurām tu agrāk neko nezināji; šajā žēlastību laikā Es esmu jums visiem parādījis Savu Krāšņumu, tomēr, lai arī pār daudziem esmu izlējis šīs žēlastības, daudzi vēl arvien ir tālu no Manis;

kad Es darīju zināmus Savus Vēstījumus šai paaudzei, tā skaļi bazūnēja: „nāciet un klausieties Dieva Vārdu!”, un cilvēki saskrēja bariem; tie pulcējās ap Manis sūtīto, lai klausītos Manos Vārdos; viņi klausījās, tomēr nekad pilnībā neizprata Manus Vārdus; šie paši cilvēki vēl arvien klausās, viņi tos arī lasa, bet Vārds neiespiežas viņu sirdīs, viņi turpina lasīt, bet viņu sirdis vēl arvien ir tālu no Manis; tie nerīkojas saskaņā ar Manis teikto; daudz labprātāk viņi noraugās debesīs, lai ieraudzītu zīmes, jo viņu sirdis vēl arvien nav pievērstas Man; Mani Vārdi viņus atstāj vienaldzīgus, un tāpēc

arī viņi tos nepielieto dzīvē; Dieva Valstība ir jūsu vidū, bet jūs to neredzat, jo neesat nožēlojuši savus grēkus un arī neesat Man devuši nekādu kenozi;¹

ja šis brīnums – jo tas, ka Es runāju uz jums, ir brīnums – nav nekādā veidā jūs ietekmējis un jūs to vēl arvien neredzat, tad kā gan jūs, kas esat tik daudz saņēmuši, varat cerēt, ka ieiesiet Debesīs tukšām rokām? Dievs ir jums ļoti tuvu, bet kā gan tas var būt, ka jūs tomēr Viņu neredzat? vai neesat sadzirdējuši, kā eņģeļi jūs aicina uz Manu Mielastu? vai neesat pamanījuši, cik dāsna ir Mana Roka? kad Es saucu skaļā balsī, pasaule sadalās un daudzas valstības sagrūst;

meitiņ, tu Man vaicāji, kad Mans spriedums nāks no Debesīm kā pērkonā dārdi? patiesi Es tev saku: kad šis Žēlsirdības un Žēlastības laiks būs pagājis ...

tad tu Man lūdzi, lai Mana Varenā Roka nāktu tevi izglābt no ienaidnieka; Es esmu ar tevi bijis visu šo laiku, un tu vēl arvien neesi pamanījusi Manu Varenā Roku? Es tev ļoti nopietni saku: ikvienu, kurš steidzas nožēlot grēkus un cenšas atgriezties pie Manis, Es kristīšu viņu Savā Svētajā Garā un darīšu to nevainojamu, līdzīgu Manam tēlam;

tu saki, ka ienaidnieks Mani izaicina; jā, patiešām, viņš vienmēr ir Mani izaicinājis, bet vai Es tevi neesmu mācījis viņu noraidīt?² vai Es vienmēr neesmu cēlies, lai izglābtu Ganāmpulku no ienaidnieka mūklāja? velnam nav varas ne pār vienu, kurš ir dziļi iesakņojies Manī;

kas attiecas uz tām sirdīm, kuras vēl arvien grimst mūklājā – tai dienā, kad tās sauks uz Mani, tās ieraudzīs Mani kā savu Tiesnesi; tomēr šajos Žēlastības laikos Es nāku ar Žēlsirdību un vērsos pie jums dzejas vārdiem; Mani Vārdi sevī nes ticību un tīkumu; ar līksmības eļļu Es svaudu visus, kas tuvojas Man, un apzīmogoju viņu pieres; tas ir veids, kā šajos laikos Es jums tuvojos; Es jums tuvojos ar Pestīšanu, Glābjošu Palīdzību un Žēlsirdību; ja vien jūs apzinātos, ko Es jums dāvāju, jūs vairs tā vienkārši nestāvētu, bet atvērtu savas sirds durvis un ieaicinātu Mani pie sevis; Es jūs visus pārpludināšu ar brīnumiem, lai grezni ietērtu jūsu dvēseles un darītu tās gatavas Manai Valstībai;

meitiņ, tu, kas mājā Manā dārzā, esi miera pilna, lai spētu klausīties Manā Balsī; Es svētīju tevi; Es svētīju arī tos, kurus esmu tev devis, lai viņi tev palīdz nest Mana Dēla uzticēto Vienotības Krustu; nepievērs uzmanību tiem, kuri pārskata Mana Darba nestos labos augļus un tiem netic; kādu dienu viņu lepnums tiks salauzts; tu redzēsi Manu Spēku tad, kad Mans Darbs izplatīsies arvien vairāk un sāks iespaidot grēkā grimušo pasauli;

nāc un paliec pārdomās Manā Klātbūtnē; Es esmu ar tevi;

2001. gada 3. augusts

miers lai ir ar tevi;

Manos svētkos, Mana iemīļotā, veltī Man šādus vārdus:

„Mans Iemīļotais, liec man iet Tavās Pēdās, kuras aiz sevis atstāj vissaldāko mirru smaržu; Mans Karali, paņem mani aiz rokas un ievēd Savā Istabā,³ kur divvientulībā es dzirdēšu Tavu ķēnišķīgo Balsi;

cilvēkus Mīlošais, apgaismo manu vaigu ar Savu smaidu, un lai pār mani ir ne ar ko nesalīdzināmais Tavas maigās Mīlestības skatiens, tas pārspēj visas sajūtas;

ja es kādreiz esmu Tevi atstājusi vai arī sava trausluma dēļ likusi Tev kaut uz mirkli pacelt uzacis, tad es lūdzu, lai Tava Vissvētākā Sirds izrādītu man līdzjūtību; Tev

¹ Kenosis (*grieķu val.*) – telpa, vieta.

² Es sapratu šos vārdus tā, ka ļaunais gars Dievu izaicina caur mums!

³ Vissvētākajā Sirdī.

pieder vara pār nāvi un pār dzīvību, tādēļ tagad es nāku pie Tevis, lai rastu patvērumu Tavā Vissvētākajā Sirdī – Dzīvības un mūžīgās atdusas vietā;”

redzi, te ir Sirds, kas lējusi Asinis tevis un visas cilvēces dēļ; tā ir mierinājuma un žēlsirdības Sirds; tā ir Sirds, kura ir parādījusi tev labvēlību; ikviens, kurš pielūdz šo Sirdi, tiks apklāts ar Gudrības plīvuru; greznojusies šajā plīvurā un saņēmusi no tā savu skaistumu, dvēsele kļūs arvien līdzīgāka Man;

- meitiņ, vai vari Man pateikt, kur tu esi dzimusi?

*Esmu dzimusi Tavā Vissvētākajā Sirdī...*¹

jā! tu piedzimi Manā Vissvētākajā Sirdī; visi, kuri Man pieder, ir piedzimuši Manā Sirdī;

vai tu neesi lasījusi: „viņš sauks uz Mani: „Tu esi mans Tēvs, mans Dievs un manas pestīšanas Klints!”” un Es šo cilvēku darīšu par Savu pirmdzimto, par varenāko no zemes karaļiem, jo viņa augstdzimtība nāks no karaļu Karaļa, un viņš dzīvos augstumos starp tiem, kurus ir dievišķojusi Mana Dievišķība; zemes karaļi pieder zemei, bet tie, kuri ir dzimuši no Manis, saņems augstāku varu Debesīs; „tiešām, kā vēsma ir cilvēku bērni, tikai maldi ir lielu vīru dēli; svaru kausos likti, viņi ceļas uz augšu vieglāk par vēja pūsmu;”² tādēļ, Mani iemīļotie, sakiet savai dvēselei:

„tikai Dievā atdusies, mana dvēsele, jo Viņš ir vienīgais tavas cerības avots;”

lai tava sirds līksmojas, bet tava dvēsele tiek atjaunota, jo šajos laikos Es izleju Savas žēlastības pār visu cilvēci tādā mērā, kā vēl nekad visā cilvēces vēsturē; ic;

2001. gada 14. augusts

Mans Jahve noraugās uz mums no Sava Troņa un mūs izpēta – vai mūsu vidū ir kāds, kurš būtu gatavs Tēvam pasniegt tikumu ziedu virteni?

Kurš no Tavas tautas, mans Jahve, kāpj Tavā svētajā kalnā?

Cik daudzi no cilvēkiem runā patiesību, kas nāk no sirds dziļumiem?

Kurš ir nevainojams?

Es esmu saņēmusi palīdzību, un saņemu to vēl arvien, jo mana dvēsele savā grēcīgumā nemitīgi sauc uz Tevi pēc palīdzības.

Ja Tu kaut uz īsu mirkli novērstu no manis Savu Svēto Vaigu, tad mana dzīvība sarautos un nogrimtu Nāves ēnā.

Tu esi mana Gaisma un mani Svētki, Tu esi Dievs, Kurš uzturi mani dzīvu.

Es dzīvošu tik ilgi, kamēr Tu turpināsi elpot mani.

Tu Savā neizsakāmajā žēlsirdībā esi izlējis pār mani tik daudz labvēlības pierādījumu! Tu mani esi apveltījis ar žēlastību piesaukt Tevi jebkurā laikā un sarunāties ar Tevi. Šī dāvana ir tik liela, ka citiem ir grūti tai noticēt.

Ak, Kungs, palīdz man pieņemt visas viņu apsūdzības!

miers lai ir ar tevi; mazais ziediņ, Mans īpašums;

kādēļ lai Es nejostos brīvs sarunāties ar tevi? vai tagad Man būtu jālūdz padoms no cilvēkiem? (...) ³ tas ir kas vairāk ... jūties brīva aicināt Mani, kad vien vēlies, jo Es, Jahve, esmu tevi apveltījis ar šo dāvanu; Es esmu brīvs dot, kam Es vēlos un cik daudz Es vēlos! iepriecini Mani, meitiņ, nemitīgi paturot prātā Mani;

⁴ Es esmu viņu licis tavā ceļā;

Es svētīju katru soli, kuru tu veic Manā Vārdā; Es svētīju katru tavas mutes izdoto skaņu, kas attiecas uz Mani; paļaujies vēl vairāk uz Mani, Es esmu tavā mutē licis Savus Vārdus, tādēļ esi labā noskaņojumā; turpini darīt labu – labestība nāk no Manis;

¹ Šos vārdus mani iedvesmoja pateikt Kunga Gars.

² Ps 62, 10

³ Šai vietā es kaut ko sacīju Dievam.

⁴ Šajā mirklī Dievs man parādīja kāda man pazīstama priesteru tēlu.

nāc, mēs turpināsim Manu Darbu šajā līmenī;¹ atļauj Man tevi vēl kādu laiku lietot; katrs vārds ir Manis dots; Es tevi esmu izvēlējis par Savu mājvietu, tādēļ nesāpini savu sirsniņu to cilvēku dēļ, kuri tevi apsūdz; Es, tavs Radītājs, esmu ar tevi, tādēļ jūties laimīga, nekad to neaizmirsti ... tu esi pārāk maza, lai to saprastu ... nekad nešaubies, nāc;

2001. gada 20. augusts

Vassula, zini, ka Es, Jahve, tevi mīlu; nekad nešaubies par Manu Klātbūtni; Es Esmu ir ar tevi un gūst tevī iepriecinājumu;

izaugsmi tu iemantosi vienīgi Manī; šajā tuksnesī, kurā esmu tevi ielicis, nevienam neļauj sev iestāstīt, ka Es katru dienu neesmu tev līdzās; pielūdz Mani un pagodini Manu Vārdu; svētīgs ir tas, kurš glāsta Manu neizsakāmo Skaistumu un slāpst pēc Manis, jo viņš kļūs par dārzu, kurā atspoguļojas Mana pilnība; un Es mājošu un gūšu viņā atdusu;

meitiņ, ļaunā gara uzbrukumiem pretojies, neņemot tos vērā; Mans Vārds ir iespiests tevī visās maliņās, un tas vien jau viņu tracina; jā, viņš izmanto cilvēkus un priecājas it īpaši tad, ja neslavu tev ceļ priesteri; tomēr ļaunums grēciniekus ievedīs nāvē;

kamēr ļaunais staigā apkārt, siekalodamies kā traks suns, tev, Mana Vassula, ir jādara pretējais – dari labu, meklē mieru, ej mīlestības ceļu, iedēsti taisnību un tikumību it visur, kur vēl mīt netikums; esi Mana patīkamā smarža; neaizmirsti, no kurienes tu esi cēlusies; sekojot Maniem Norādījumiem, tu pierādīsi, ka Es tevi esmu izvēlējis par Savām Debesīm, kuras rotā visspožākie zvaigznāji; dodies ceļā, lai vestu pie Manis arī citas debesis, kurās Es varētu nodibināt Savu Valstību;

ak, Vassula! krīzes stunda patlaban pieņem draudošus apmērus pār zemi; tagad tiks pļauts tas, ko šī zeme ir sējusi; pār tevi, paaudze, ļaunais gars spļaus savus vēmekļus – viņš izgāzīs visu nicinājumu, kas viņā vienmēr ir bijis pret tevi; tavas rokas kārtu kārtām ir pārklājušas nekrietnība, krāpšana, liela netaisnība un zemiski grēki; lepība, egoisms, stūrgalvība un bezdievība un daudzas citas tamlīdzīgas lietas ir sasniegušas savu augstāko pakāpi, savu virsotni, bet drīz tās izgaisīs kā dūmi un nebūs vairs redzamas, jo Es viņas izdzenāšu ... pagaidiet, un tad jūs redzēsiet;

Jahve ir Mans Vārds!

2001. gada 13. novembris

Vassula, ir jau pagājuši gandrīz sešpadsmit gadi, kopš Es tevi esmu aicinājis; šo gadu laikā Es tavām acīm esmu ļāvis redzēt visdažādākās lietas, bet tevis dzirdētais ir vēl iespaidīgāks; ar Savu Vēstījumu starpniecību Es esmu piepildījis tevi un citus ar Savu Dievišķo Gaismu, lai jūs Mani izprastu;

Es esmu Gaisma un esmu pārāks par ikvienu citu gaismu, Savā Godībā Es pārspēju visas citas gaismas un spīdekļus; Es varu dot gaismu ikvienam, atklājot viņam Pats Sevi; lai tas notiktu, tavam prātam ir jābūt vienotam ar Manējo – tad Es to iegremdēšu Savā Dievišķajā Gaismā, lai tu ieraudzītu lietas, ko neviena acs nav redzējusi, lai tu tās saprastu ar Manu Prātu un caur Manu Dievišķo Gaismu ...

Es tevi esmu piepildījis ar Sevis Pazīšanu un Izpratni; jā, Mans bērns, Es tevi esmu pārveidojis altārī un novietojis uz tā Savu pravietisko kalpojumu; Es tevi esmu dāvājis tev visa veida iespējas izdziedāt Manus Vārdus tā, lai to skaņa būtu dzirdama katrā svētnīcā;² Sev par prieku Es tevi piepildīju ar noslēpumainiem vārdiem, lai paaugstinātu Savu Vārdu un aizsniegtu tālas zemes un tautas;

¹ Līmenī, kurā Dievs dod padomus un norādījumus.

² Es to sapratu kā „ikvienā dvēselē”.

tavas sirds dziļumos Es esmu licis gaismu, lai parādītu tev Savu Darbu krāšņumu; tavas ausis ir dzirdējušas un vēl arvien dzird Manas Balss godību, un tavas garīgās acis ir redzējušas Mani vaigu vaigā; Es esmu šo zemi izpušķojis ar ziediem¹, lai iedrošinātu tos, kuri bija zaudējuši cerību Manas klusēšanas dēļ, atgūt cerību un atdzimt;

kā jau teicu – Es esmu licis uzdziedēt šai zemei, tomēr tā vietā, lai priecātos, daudzi palika vienaldzīgi, un viņu vienaldzība ar dūsmām apzīmogoja visu, kas bija uzdziedējis, kad viņi Manā Vārdā zvērēja iznīcināt visu, kas vien ir uzplaucis un zied – tās bija viņu dienišķās rūpes;

Es esmu Dievs, un Man pieder vara piedot un arī izliet Savas dūsmas; Es ikvienam cilvēkam devu iespēju aizsniegt Mani, visām tautām Es esmu devis tādu pašu iespēju lasīt Manu Mīlestības Dziesmu, tomēr daudzi nav ņēmuši vērā Manis teikto;

visā nopietnībā Es katram uzdošu jautājumu: ko jūs esat izdarījuši ar Svētajiem Rakstiem? Raksti ir spogulis, kas atspoguļo Mani; kā tas var būt, ka jūs, kas sakāties pazīstam Rakstus, neatpazīstat Manu Balsi? kā gan jūs tik nešaubīgi runājat pretim patiesībai? Es jums saku: ja jūs tagad neatpazīstat Mani Manos izteikumos, tas ir vienkārši tāpēc, ka jūs nepazīstat un neizprotat Rakstus – Svētā Gara atslēgu;

ja daži no jums saka: „mums nav vajadzīga šī pravietiskā atklāsme, mums tajā nav jāklausa, nedz arī tā jālasa, jo mums pietiek ar Rakstiem – visas zināšanas mēs varam iemācīties no tiem;” Es jums prasīju jūsu neticību: „vai jūs paši zināt, kādēļ jūs neticat, un vai jūs zināt, kādēļ esat tik vienaldzīgi un tik ļoti vēlaties noslēgt savas sirdis? vai jūs zināt, kādēļ jūs nemeklējat neko vairāk?” tādēļ, ka jums nav Svētā Gara, kas no tumsas jūs ieceļtu Viņa Gaismā, kas izgaismotu jūsu dvēseli, lai jūs ieraudzītu Dēlu kopā ar Tēvu, kas jums atklātu paši Sevi; Svētais Gars būtu iedvesis jūsu augšāmcelšanās dvesmu, kas jūs stiprinātu un dāvētu jums dzīvību Manī; vai mirusi dvēsele spēj saprast Rakstus un dzīvot saskaņā ar tiem, ja tā nav dzīva?

ja jūs būtu sapratuši Rakstus, kuri ir kā spogulis, kas atspoguļo Manu Attēlu, tad jūs nebūtu teikuši: „man pietiek ar Rakstiem;” nē, Mans draugs, ja tev nav Svētā Gara, tad ar Rakstiem nepietiek; atklāsme var tikt saprasta vienīgi caur Svētā Gara Gaismu – tad viss, kas Rakstos ir šķīstis kā aizzīmogoti neizdibināmi noslēpumi, tad kļūs zināms un skaidrs, jo Gars jums būs devis zināšanu atslēgu;

un tomēr, Es jums saku: ikviens, kurš labprātīgi būs Mani pieņēmis – pat tagad, kad Es runāju, ir svētīts, jo caur Mani viņš saņems zināšanas un Gudrību tik brīnumainā veidā, it kā būtu izlasījis visus Rakstus! šis cilvēks pats būs kā runājoša grāmata, kas nes sevī dievišķās iedvesmas, kuras viņš būs žēlastībā iemantojis; tad, Manu meitiņ, kad šis cilvēks lasīs Rakstus, viņš tajos redzēs ne vien vārdus, bet tāpat kā tu, Vassula, arī viņš ar savām garīgajām acīm ieraudzīs to dziļāko garīgo nozīmi;

tādēļ nepretojieties Maniem vēstnešiem, kuri ir kā runājoša grāmata un nes sevī pravietisko kalpojumu – viņi ir Manis sūtīti; viņi neatklāj neko vairāk par to, kas ir pateikts Rakstos, bet viņi ir jūsu vadītāji; viņi vada jūsu dzīves jaunā veidā, mācīdami jūs patiešām dzīvot Manī, viņi pinveido jūsu dzīves, sniedzot jums cerību un mierinājumu; Es spēju ikvienu cilvēku no grēcinieka pārvērst Katedrālē;

netiesājiet, un Es nāksu pie jums, lai Savus izteikumus īstenotu dzīvē; Raksti ir Manis, jūsu Dieva, Attēls, tādēļ nevajag tos novērtēt par zemu, tomēr nevajag arī teikt, ka jūs tos pazīstat, ja esat tik tālu no Manis pazīšanas; lai ieraudzītu Mani, ievērojiet Baušļus un piepildiet tajos teikto; dzīve saskaņā ar Manu Vārdu ievēdīs jūsu dvēseli Manis pazīšanā; tad un vienīgi tad jūs kļūsiat par dieviem caur līdzdalību Manā dzīvē, un ne mehāniski;

¹ Sūtījis svētības.

vai neesat sapratuši, ko nozīmē: „labprāt ieklausies ikvienā runā, kas nāk no Dieva Mutes” ? vai jūs esat klausījušies? ikvienas radības darbi ir atklāti Viņa priekšā; patlaban jūsu pašu grēku un roku darba dēļ Manu ziedu¹ vietā ir ienācis posts, sērgas, bads, ciešanas, kari, asinis un nāve;

jau daudzu gadu garumā Es esmu svētījis šo izkaltušo zemi, Es esmu nācis pār to kā upe un kā ūdensplūdi izmērcējis to Savās svētībās; debesīs Es esmu licis parādīties zīmēm, un esmu sūtījis pie jums, paaudze, Savus eņģeļus basām kājām, lai viņi ar Manu Vārdu aizdedzinātu jūsu sirdis; Es viņus esmu sūtījis, lai viņi tevi brīdinātu, ka, ja vien tu nenožēlo grēkus, nelūdzies un negandari par saviem grēkiem, ja tu nemaini savu dzīvi un nesāc godināt Manu Vissvētāko Sakramentu, ja tu nedzīvo svētu dzīvi, neizkop vienotību un neuzspied Mani kā zīmogu uz savas sirds, tad, sevis pašas vainu dēļ, tu liksi nākt pār sevi visiem zemes ļaunumiem; viss, kas ir nācis no zemes, zemē arī atgriežas; visa pasaule ir šī ļaunuma pilna;

Es tevi esmu lūdzies atgriezties pie Manis, bet Mana sēkla,² būdama mirusi, nav sadzirdējusi Manu Balsi un nemitīgi turpina pārkāpt Manus likumus; palūkojies – debesis un debesu jums notrīc, Man atnākot; ³ kalni un zemes pamati šodien dreb jūsu lielo netaisnību dēļ, bet kurš gan pievērsa uzmanību tam, ko Es sacīju pirms desmit gadiem, kad jūs brīdināju, kāda atmaksa jūs sagaida, ja vien jūs nenožēlojat grēkus? kurš ir mēģinājis izprast Manu rīcības veidu; un arī tagad – kurš atskaitīsies par to, vai ir notikusi taisnība? vai kāds no jums varēja iedomāties, ka jūsu pašu ļaunuma un grēku dēļ sabruks Torņi?

ak, un tomēr Es jūs taču tiku brīdinājis, bet jūs esat bijuši pārāk aizņemti ar saviem darījumiem – tie ir piepildījuši jūsu paaudzi ar vardarbību; tā vietā, lai atbalstītos pie Tēva Krūtīm un paļautos uz Viņu, jūs esat palaiduši garām īsto mirkli un izvēlējušies paļauties uz zeltu un sudrabu; un tomēr – jūsu galds līdz pat šai dienai vēl arvien ir tukšs;

Es esmu jūs Mielasts un jūsu Bagātība; ja Es, Dievs, nekļūstu jūsu viss, kā gan jūs cerat Debesīs saņemt savu atalgojumu? Es vēlos jūsu labklājību neatkarīgi no tā, kas jūs esat un kāda ir jūsu nodarbošanās; tādēļ Es Savus Vārdus esmu uzticējis vienkāršajiem, kuri caur viņiem doto pravietisko kalpošanu aizies līdz pat jums un noliks šo cēlo dārgumu pie jūsu kājām; vēl jo vairāk – Es viņus esmu atjaunojis Svētajā Garā, tādēļ, neskatoties uz to, vai viņi jūs pamācītu, vai arī labotu jūsu kļūdas, tie to darītu Manā autoritātē, ko Es viņiem esmu devis;

Es esmu aicinājis šīs dārgās dvēseles atnest visu, kas tās netuvina Man; Es esmu vēlējis, lai viņu vienīgās ambīcijas ir Manas Baznīcas labklājība un gatavība cīnīties ar katru ļaunumu, kas apdraud Manu mistisko Miesu; protams, savas rīcības dēļ viņi tiks vajāti, un mirušie viņu esamību uzskatīs par draudu; bet Es tos esmu svaidījis; pat, ja dažu acīs Mani vēstneši šķiet nenožīmīgi, Es viņus vērtēju augstāk par visām zemes dārglietām kopā, par visiem karaliskajiem un impēriju dārgumiem; Es viņus esmu uzaudzinājis, tādēļ Manās Acīs tie ir mīlami un cildeni;

Manos Pagalmos saņemtās eļļas svaidīti, viņi atkal no jauna piepildīs ar cilvēku pūļiem Manu Mistisko Miesu, Baznīcu, kura ir sabrukusi ganu nolaidības dēļ;

Kungs, kā Tu saproti, tas ir viens no iemesliem, kādēļ es tieku vajāta – jo Tu vaino hierarhiju!

Es zinu; tomēr tev ir ticis dots vārds, un Es tevi esmu veidojis, lai sūtītu šajā atkritušajā pasaulē un lai tu runātu Manā Vārdā;

¹ Ziedi simbolizē svētības.

² Mēs.

³ T.i. – Dieva atklāsme caur šiem vēstījumiem ir varena un acīmredzama.

gani ir sašķēlušies un nostājušies viens otram pretim, viņi dzīvo garīgā pagrimumā; ja arī kāds no viņiem vēl arvien Mana Nama dēļ labprātīgi un dedzīgi nes Manu Krustu, tad Likuma pārkāpēji vajā arī viņu; vai viņi¹ var teikt, ka pilnīgi visā ir paklausījuši Mani? ja viņi atbild, ka jā, tad lai paskaidro Man savu šķelšanos; šķelšanās ir grēks; tu noteikti saproti, ko nozīmē vārdi: „ikviena valsts, kur iekšējs naidis, aiziet bojā, un neviena pilsēta vai nams, kur iekšējs naidis, nevar pastāvēt;”²

viņos ir zudusi ticīgajiem raksturīgā pazīme: viņu vidū vairs nav mīlestības ...

pat, ja šī šķelšanās nav sākusies tieši no viņiem, bet to ir ienesuši viņu priekšteči, viņi tomēr uzpūš šo uguni, kas nāk no pazemes,³ un uztur to dzīvu; tādēļ tagad Es aicinu Savus ganus uz grēku nožēlu, Es tos aicinu patiesi atgriezties un vēlos, lai caur atgriešanās milzīgo spēku notiktu patiesa pārveide; patiesa atgriešanās ir vārti, kas dvēseli no tumsības ieved gaismā;

Mans Kungs, manā sirdī nav augstprātīgu ambīciju, tomēr piedod manu uzdrīkstēšanos uzdot Tev šādu jautājumu:

Ja kādi no Taviem ganiem izlasītu šos vēstījumus līdz šai vietai un izlasītu vārdus, kuros Tu tikko aicināji Savus ganus uz grēku nožēlu – vai tie nebūtu tie, par kuriem Tu saki, ka viņi vēl arvien ir dedzības pilni Tava Nama dēļ un uzticami nes Tavu Krustu? Ābeli, kā Tu viņus dēvē, tie ir Vēstījumu lasītāji un viņi labprāt vēlas dzirdēt Tevis teikto, jo viņi nav aptraipījuši savu vienkāršību...

Vai es kļūdītos, ja teiktu, ka tie, kuri lasa Tavus Vēstījumus, ir tie, kuri ir patiesi un arī uzticami Tavam Namam?

Kā gan Tavi vārdi lai sasniedz tos, kuriem tie ir jādzird – tos, kuri Tavus Darbus sauc par ļauniem? Tu aicini, bet ļoti maz ir to, kuri klausās; kurš no šiem klausīsies? Gani, kuri jau izdzīvo vienotību savās sirdīs?

nesatraucies par lietām, kuras pārsniedz tava prāta un uztveres apjomu; Man ir veidi, kā aizvadīt Savus Vārdus līdz tiem, kuriem ir vajadzīga pestīšana ... jo ir zināms, ka Žēlsirdība ir atrodama Manī;⁴

par tiem, kurus tu dēvē par patiesiem un uzticamiem Manam Namam, Es tev saku: ne tikai tie, kuri lasa Manus Vēstījumus un dzīvo saskaņā ar tiem, ir godīgi un uzticami Manam Namam ... Es Sev esmu pasargājis patiesi dievbijīgus, žēlastībā izraudzītus ganus, kuri ir saglabājuši uzticību, kuri labprāt vēlas uz saviem pleciem nest Manu Vienotības Krustu, un kuru darbi izplata smaržu ne vien pār Manu Miesu, bet arī pār visu pasauli;

citiem vārdiem sakot – uzticami un patiesi ir ne tikai tie, kuri ir žēlastībā tikuši aicināti un ir atsaukušies, ieklausīdamies Manos Vārdos, kurus Es tev esmu devis šajā Vēstījumā;

un tu, meitiņ, vai esi redzējusi, ko Es pavisam nesen esmu pabeidzis?

¹ Likuma pārkāpēji.

² Mt 12, 25.

³ Elles.

⁴ Tai pašā mirklī, lai arī tas nebija tā uzreiz redzams šajā vienkāršajā frāzē, Kungs Jēzus man atklāja, ka Viņš ir slims aiz mīlestības uz visiem Saviem ganiem. Viņš parādīja, ka tos norāj, drebēdams aiz mīlestības un, to darot, ir ļoti aizkustināts. Šķita, ka Kungs žēlojas līdzīgi bērnam, pret kuru ir netaisnīgi izturējušies: „Mana Miesa ir tikusi sista, Mani draugi Mani ir ievainojuši līdz nepazīšanai; tie, kuriem tika uzticētas rūpes par Manu Namu, ir atņēmuši Man apmetni; lai arī no Manām lūpām vēl arvien izplūst medus, no kura tie varētu iegūt atdzimšanas balzāmu, viņi vairs nesarunājas ar Mani; viņus zaudēdams, Es nodrebu līdz Savas būtības dziļumiem; viņi ir izmežģījuši Manus locekļus un ievainojuši Mani; pārbaudījuma brīžos tie Man uzbrūk un Mani apvaino; ja viņu vidū ir kāds gudrs vīrs, kurš dzīvo svētu dzīvi, kurš ir tērpiens pazemībā un dievišķā mīlestībā uz Mani, tad viņi tam metas vīrsū kā satrakoti vilki, lai saraustītu to gabalos; tāpat kā Kains, kurš piederēja Ļaunajam un pārgrieza sava brāļa rīkli, tāpat viņi izturas pret Man uzticamajiem ganiem...”

Jā, Kungs, atceros! (tas bija kaut kas starp Kungu un mani...)

tad slavē Manu Svēto Vārdu, un tu redzēsi vēl lielākas lietas par šīm, gaidi un tu ieraudzīsi ... esi pacietīga un atļauj Man turpināt šo ceļu kopā ar tevi, redzi? vai redzi, kur Es esmu tevi atvedis? nebīsties, Manā Klātbūtnē tev ir miers ... ic;

2001. gada 10. decembris

Ak, Kungs, piecel mani, kad man ir visvairāk bail būt pieviltai! Parādi man, ka es staigāju Tavā Klātbūtnē, Tavā brīnišķīgi spožajā Gaismā, ļauj man sadzirdēt Tavu eņģeļu spārnu vēdas un Tavu svēto liras skaņas. Nē, es nevēlos iesaistīties šīs pasaules lielajos darījumos, brīnumos vai zīmēs – šīs lietas mani nesaista. Man pietiek ar to, ka varu kalpot Tev, mans Kungs, ka varu kalpot Tavā Namā un staigāt Tavos pagalmos, ieelpojot Tava tērpa smaržu, kas tiek dāvāta ikvienai dvēselei. Man pietiek, ka redzu vistīrāko mirru lāses, kuras pil no Tavām Rokām un pirkstiem tad, kad vēlies svaidīt kādu dvēseli, man pietiek, ka redzu to prieku, ar kādu Tu šīm dvēselēm pieskaries. Tava labvēlība pret mums ir bezgalīga, un žēlastībā tu mūs piecel, lai mēs skatītu Tavu Godību...

Mana Vassula, atbalsties pret Mani; Es esmu daudz vairāk nekā sargs, kurš rūpējas par tavu dvēseli; nes savā sirdī Manu Euharistiju¹ un dāvā Man savu smaržu!

Es esmu šī ievērojamā darba Autors; saldini Manu Sirdi, jo Mani piepilda skumjas un vilšanās; evaņģēlizē – runā vārdus, kurus Es Pats tev esmu devis; izgrezno Manu Baznīcu un piepildi Manu Bērnu sirdis un prātu ar visu, kas Es Esmu; izdzēs savas bailes tikt maldinātai – tu nemaldies; Es esmu tavs Tēvs² un Es rūpējos par tevi; varbūt tev, meitiņ, vajadzētu biežāk nākt pie Manis, lai pierakstītu Manus vārdus? vai tev patiktu to darīt? (...) ak, neuztraucies – Es atradīšu tev laiku;

Un Tu? Vai Tu, mans Kungs, to vēlies? Ar prieku es pieņemšu jebkuru Tavu atbildi.

meitiņ, Man priekšā ir vēl daudzas baltas lapas, kurām ir jātiek piepildītām ar Manis svaidīto cildeno sacerējumu;

Mans darbs līdzinās izšūšanai; Es biju uzzīmējis visas ornamenta detaļas uz auduma gabala, un tad Man bija jāatrod kāds balts audums, uz kura ar Savu Roku uzzīmēt rožu rakstu, kuru biju izdomājis; ar zelta diegu Es izšuvu tevi, atdzīvinādams rozes, lai tās sev visapkārt izplatītu savu saldo smaržu, kas iesmaržotu visu izplatījumu;

tu esi arī runājoša grāmata, kurā vēl ir jāaipilda dažas lapas; tu esi Manu Roku darbs, un šis Darbs Man ir jāpabeidz; vai esi dzirdējusi: „karstums Mana Nama dēļ Mani sadedzina?”³

Jā, Kungs, es to esmu lasījusi Tavā Vārdā...

Es esmu Sava Nama un Savas Saimes Sargs; Es mokos, kad jānoskatās, kā Mans Nams tiek sašķelts; vai esi lasījusi: „slinkuma dēļ gāžas sijas, un kūtruma dēļ ūdens pil nama jumtam cauri;”⁴ Mans Nams ir ticis atstāts novārtā; par ikvienu namu kāds maksā, un Es Savējo esmu izpircis Pats ar Savām Asinīm; kādēļ neviens neklausījās Manā lūgumā, kad Es lūdzu Tēvu, lai jūs būtu viens? ja šodien jūs būtu atbildējuši Manam Aicinājumam, parādot paklausību, tad jūs stāvētu ap vienu altāri un dzertu no viena Biķera;

Ak, Kungs, bet cik daudz ir tādu, kas patiešām tic, ka Tu runā uz mani un caur mani atklāj Savas lielākās ilgas pēc vienotības – lai mēs pulcētos ap vienu altāri un dalītos vienā Biķerī?

viņiem ir jāatver savas sirdis, un tad viņi ticēs ...

¹ Kristus vēlas pateikt, lai es nestu sirdī Viņu Pašu.

² (Is 9, 5) Jēzus Sevi dēvēja par „Tēvu” pēc Savas labpatikas – šī iemesla dēļ es tiku nepatiesi apvainota, ka jaucu Trīsvienības personas.

³ Ps 119, 139.

⁴ Māc 10, 18.

Ak, Kristu, cik vēl ilgi Tavai visdārgākajai Miesai vēl ir jātiek caurdurtai, grieztai un sadalītai, lai mēs saprastu, ka paši esam kalpojuši par ļaunā gara – šķeltnieka – instrumentiem šajā darbā. Mēs to esam darījuši, paši to neapzinādamies un negribot... Kungs, palīdzi mums atrast un pasargāt to svēto atlikumu, kurš tiek saukts par Tavu Baznīcu – palīdzi mums to atkal sapulcināt kopā!

ja baznīcas spēs pārvarēt visus tos negatīvos šķēršļus, kuri tām traucē apvienoties, šķēršļus, kuri, saskaņā ar Rakstiem, ir pret ticības vienotības, mīlestības un pielūgsmes īstenošanu, tad Es būšu uzticīgs Savam solījumam un likšu nākt miera laikmetam pār visu zemi; šis miers ievēdīs ikvienu radību Manā Mistiskajā Miesā, tas piepildīs Manu Vārdus, kurus Es veltīju jums visiem Savā lūgšanā Dievam Tēvam:

„lai viņi ir viens Mūsos, kā Tu esi Manī un Es – Tevī, lai pasaule ticētu, ka Tu Mani esi sūtījis;”¹ šis lūgums, kuru izteica Manas Lūpas, vēl arvien ik brīdi atbalsojas no Debesīm;

Manu Vārdu patiesā būtība bija tāda, ka visa pasaule tiktu ievesta garīgā vienotībā, bet nevis tādā vienotībā, kuru nosaka noslēgts līgums; lai piepildītu Manus Vārdus, baznīcām vispirms ir jātiecas pēc pazemības un mīlestības, pēc žēlastībām, kuras var tikt iegūtas caur Svēto Garu un patiesu grēku nožēlu;

neesi pārsteigta par to, ko Es uzsāku; cilvēks, kurš tiek žēlastībā aicināts, kļūst vienots ar Trīsvienīgo Dievu – viņš vairs nav viens, jo Mēs dzīvojam viņā, Mēs viņu apdzīvojam; kad esam darījuši viņu par Savu mājokli, šis cilvēks kļūst arī par Mūsu īpašumu, bet Mēs kļūstam par viņa īpašumu; tieši tādā veidā Mēs aicinājām tevi, meitiņ, lai tu Mums kalpotu, Mūsu godam un Mūsu slavai; tas nav bijis aicinājums uz dažu stundu kalpojumu, jo Mēs vēlējamies, lai tu būtu ar Mums visas dienas garumā, bez pārtraukuma, nemitīgi meklējot Mūsu Baznīcas labumu; lai tavi darbi nes mieru, un lai Baznīca gūst labumu no visiem Maniem izteikumiem, un caur tiem atkal no jauna piepilda sevi ar Manām svētībām;

meitiņ, pieaudz arī tu Manā Dievišķajā mīlestībā, un lai Mans skūpsts atspirdzina tavu miesu un dvēseli; neļaujies apjukumam un nemieram, ja tavi apspiedēji atsāk tevi vajāt, bet esi kā lilijas zieds, brīva no raizēm; lai Mans tēvišķais skūpsts mierina tavu sirdi un aizskalo projām tavas nedienas un visas mulsinošās domas, kuras nenāk no Manis;

ar prieku uzņem visus Manus mierinošos vārdus un apzinies, cik Es tev esmu tuvu ...²
IXΘΥΣ

¹ Jņ 17, 21.

² Blakām.